

Ankestyrelsens undersøgelse af

Kommunale forskelle i antallet af underretninger

December 2016

Ankestyrelsen

INDHOLDSFORTEGNELSE

	Side
Forord	1
1 Sammenfatning	2
1.1 Baggrund	2
1.2 Undersøgelsens hovedresultater	2
2 Baggrund for underretninger	7
2.1 Lovgrundlaget for underretninger	7
2.2 Ankestyrelsens Underretningsstatistik	11
3 Validiteten i underretningsstatistikken	17
3.1 Datagrundlag	17
3.2 Datakvalitet	18
3.3 Sammenfatning	19
4 Socioøkonomiske faktorer	20
4.1 Definition af socioøkonomiske faktorer/socioøkonomisk indeks	20
4.2 Sammenhæng mellem socioøkonomiske faktorer og antal underretninger	21
4.3 Sammenfatning	24
5 Hvornår er der tale om en underretning	25
5.1 Forskellige grader af bekymring fører til underretninger	25
5.2 Særlig opmærksomhed på udsatte familier	26
5.3 Forskellig kultur omkring at underrette	27
5.4 Kommunen og almenområdet vurderer ikke bekymringsgraden ens	28
5.5 Fælles forståelse af at der underrettes om vold og misbrug	29
5.6 Underretning som kommunikationsredskab	30
5.7 Sammenfatning	32
6 Organisering af arbejdet med udsatte børn og unge	33
6.1 Indledende håndtering af underretninger	33
6.2 Fremskudte/forebyggende sagsbehandlere	34
6.3 Tilbage melding til faglige underrettere	37
6.4 Netværksmøder	38
6.5 Sammenfatning	41
7 Undersøgelsens baggrund og metode	42
7.1 Data fra underretningsstatistikken	42
7.2 Interviews med sagsbehandlere og medarbejdere fra institutioner og foranstaltningstilbud	43
7.3 Spørgeskemaundersøgelsen	44
Bilag 1 Residualer, 2014	47
Bilag 2 Residualer, 2015	51
Bilag 3 Analyser af socioøkonomiske faktorerers betydning for antallet af underretninger	55
Bilag 4 Analyser af organiseringens betydning for antallet af underretninger	59

KOMMUNALE FORSKELLE I ANTALLET AF UNDERRETNINGER

Titel Kommunale forskelle i antallet af underretninger
Udgiver Ankestyrelsen, December 2016
ISBN nr
Layout Identitet & Design AS

Kontakt Ankestyrelsen
Teglholmsgade 3, 2450 København SV
Telefon 33 41 12 00
Hjemmeside www.ast.dk
E-mail ast@ast.dk

Forord

Ankestyrelsen har gennemført en undersøgelse af forskelle i antallet af underretninger blandt landets kommuner for børne- og socialministeren.

Ankestyrelsens Underretningsstatistik for 2014, der var den første statistik på området, viser, at der er stor forskel i antallet af underretninger i de enkelte kommuner. Det var baggrunden for, at det daværende Social- og Indenrigsministerium bad Ankestyrelsen om at gennemføre en undersøgelse, for at give et større vidensgrundlag om underretninger og se på årsagerne til, at der er forskel på antallet af underretninger i de enkelte kommuner.

Der var på forhånd en række antagelser om årsagerne til forskellene, blandt andet statistikkens validitet, kommunens socioøkonomiske forhold og kommunernes organisering af arbejdet med underretninger.

Undersøgelsen er dels baseret på gennemgang og analyse af eksisterende data i form af Ankestyrelsens Underretningsstatistik og dels baseret på ny viden. Ny viden er indhentet via kvalitative interviews med otte kommuner, hvor der både er foretaget interviews med myndighedsrepræsentanter i form af kommunale sagsbehandlere og med repræsentanter fra almenområdet i form af skoledere, institutionsledere, SFO-ledere og sundhedsplejersker og gennem en landsdækkende spørgeskemaundersøgelse.

Undersøgelsen er af en deskriptiv karakter, og der foretages ikke en vurdering af organiseringen og kvaliteten af arbejdet med underretninger i de enkelte kommuner eller institutioner.

1 Sammenfatning

Ankestyrelsen har gennemført en undersøgelse af forskelle i antallet af underretninger blandt landets kommuner for børne- og socialministeren. Formålet med undersøgelsen er at belyse, hvorfor der er så stor forskel i antallet af underretninger i de enkelte kommuner.

Undersøgelsen tager udgangspunkt i Ankestyrelsens Underretningsstatistik for 2014, og der er efterfølgende lavet sammenligninger med tallene fra 2015. Undersøgelsen består derudover af interview i otte kommuner, der har henholdsvis mange og få underretninger, samt en landsdækkende spørgeskemaundersøgelse, der undersøger organiseringen af modtagelse og kvalificering af underretninger i de enkelte kommuner.

1.1 Baggrund

En underretning er en henvendelse, der indeholder en bekymring for et barns eller en ung persons trivsel eller udvikling. En underretning kan være en oplysning om bekymring fra en fagperson eller en privat borger. Der er ingen krav til formen i en underretning, og der kan underrettes både skriftligt og mundtligt, ligesom der kan underrettes anonymt. Lovgrundlaget for underretninger blev skærpet som følge af 'Overgrebspakken', der trådte i kraft den 1. oktober 2013, med henblik på at styrke kommunernes håndtering af underretninger.

Det blev desuden besluttet som led i overgrebspakken, at Ankestyrelsen skulle samle data om underretninger fra kommunerne til en samlet statistik om antallet af underretninger.

Den første udgivelse var Ankestyrelsens Underretningsstatistik for 2014, hvoraf det fremgik, at der var forskel på, hvor mange underretninger, de enkelte kommuner modtog. Statistikken viser, at antallet af underretninger svinger mellem kommuner, der gennemsnitlig modtager mindre end 10 underretninger pr. 1000 børn, til kommuner, der modtager over 60 underretninger pr. 1000 børn. Statistikken viser desuden, at det hovedsageligt er fagpersoner, der underretter, fx lærere, pædagoger og læger. Samme billede gør sig gældende for underretningsstatistikken for 2015.

1.2 Undersøgelsens hovedresultater

Undersøgelsen om kommunale forskelle i antallet af underretninger har peget på, at der er flere forhold, som til sammen bidrager til at forklare forskellene i antallet af underretninger i de enkelte kommuner.

1.2.1 Validiteten i underretningsstatistikken

Ankestyrelsens Underretningsstatistik for 2014 er baseret på indberetninger fra kommunerne. Ankestyrelsens Underretningsstatistik for 2014 var første statistik på området, og er dermed stadig under etablering. Derfor har validiteten i statistikken været udfordret på en række områder, blandt andet fordi kommunerne har haft tekniske vanskeligheder med at indberette. Endvidere spiller manglende viden om hvordan og hvad, der skulle indberettes, en rolle. Ankestyrelsen har gennemført kvartalsvise valideringer af statistikken, ligesom der er foretaget en endelig validering af tallene til årsstatistikken, men det kan ikke afvises, at noget af forklaringen på forskellen i antallet af underretninger i de enkelte kommuner kan ligge i de data, kommunerne har indberettet til Ankestyrelsen. I Underretningsstatistikken for 2015 vurderes validiteten af data at være væsentlig bedre, fordi kommunerne har arbejdet med at systematisere indberetningen.

1.2.2 Betydning af socioøkonomiske faktorer

Det socioøkonomiske indeks er en samlet betegnelse for en række kriterier, man bruger til at vurdere en kommune socioøkonomiske forhold. Indekset beregnes ud fra flere faktorer, eksempelvis uddannelsesniveau og beskæftigelsesgrad i kommunerne. I denne undersøgelse er der foretaget en analyse af, hvorvidt de socioøkonomiske forhold kan have en betydning for, hvor mange underretninger, kommunen modtager.

Analysen viser, at de socioøkonomiske forhold er en væsentlig del af forklaringen på, hvorfor der er forskel i antallet af underretninger i de enkelte kommuner. Det betyder, at en kommune med mange borgere med blandt andet lavt uddannelsesniveau og lav beskæftigelsesgrad, også må forventes at have flere underretninger, end en kommune med mange borgere med høj uddannelse og høj beskæftigelsesgrad. Det socioøkonomiske indeks forklarer gennemsnitlig 22 pct. af forskellen mellem kommunernes antal underretninger i 2014 og 23 pct. af forskellen i antallet af underretninger i 2015. De socioøkonomiske forhold kan således forklare en del af forskellene, men udgør ikke hele forklaringen.

1.2.3 Forskellig praksis for at underrette

Med henblik på at belyse de forskelle i antallet af underretninger, som ikke kan forklares på baggrund af socioøkonomiske forhold, har vi set på, om forskelle, i hvad der giver anledning til bekymring blandt medarbejdere og herunder kulturen for at underrette på tværs af medarbejdere, institutioner og kommuner, kan være en del af forklaringen på forskellene i antallet af underretninger.

Den gennemførte interviewundersøgelse tyder på, at der er forskel på, hvilken bekymring, der ligger til grund for den enkelte underretning, blandt andet på grund af forskellige normer og kendskab til underretninger på tværs af medarbejdergrupper, institutioner og kommuner. Underretninger i den enkelte kommune spænder bredt over

børn, der systematisk ikke får madpakke med eller på anden måde ikke får tilstrækkelig omsorg, til børn, der er i akut fare.

Samtidig er der forskel på, hvordan medarbejderne anvender underretninger. I nogle kommuner defineres en meget stor del af kommunikationen omkring udsatte børn og unge og de problemer de har som underretninger, mens man i andre kommuner ikke nødvendigvis registrerer al kommunikation om bekymringer eller problemer som underretninger. Måden, man i kommunerne definerer, hvornår der er tale om en underretning på, kan således også spille ind i forhold til forskellene på antallet af underretninger.

1.2.4 Organiseringen af arbejdet med udsatte børn og unge

Vi har desuden undersøgt, om kommunernes organisering af arbejdet med udsatte børn og unge kan være med til at påvirke antallet af underretninger. Vi har set på, hvorvidt kommunernes brug af modtageenheder, fremskudte/forebyggende sagsbehandlere, systematisk tilbagemelding til faglig underretter og deltagelse i netværksmøder kan være med til at forklare de forskel i antallet af underretninger blandt kommunerne, som ligger ud over, hvad socioøkonomiske forhold kan forklare.

Det har ikke været muligt at sige noget entydigt om, hvorvidt modtagelsen af underretninger i særlige modtageenheder har betydning for antallet af underretninger, der modtages i kommunerne.

Det vurderes, at fremskudte/forebyggende sagsbehandlere har betydning for antallet af underretninger, det er dog ikke muligt at drage en entydig konklusion om, hvorvidt sagsbehandlerne medfører flere eller færre underretninger i kommunen. Der er relativ stor enighed blandt kommunerne om, at fremskudte/forebyggende sagsbehandlere har en betydning, men ikke om hvilken. Nogle kommuner mener, at de fremskudte/forebyggende sagsbehandlere er med til at generere flere underretninger, fordi medarbejderne ude på institutioner og foranstaltningstilbud får vejledning i, hvornår de skal underrette. Andre kommuner mener, at sagsbehandlerne er med til at reducere antallet af underretninger, fordi der i stedet kommer fokus på en forebyggende indsats. Derimod er der stor enighed blandt kommunerne om, at brugen af fremskudte/forebyggende sagsbehandlere bidrager til at forbedre kvaliteten af underretninger.

Kommunernes tilbagemelding til faglig underretter vurderes også at kunne have en betydning for antallet af underretninger. Hvis den faglige underretter ikke oplever, at kommunen reagerer på en underretning, kan det betyde, at underretteren sender endnu en underretning om det samme problem, der tidligere er blevet underrettet om, for at sætte gang i sagen, hvilket således resulterer i flere underretninger. En manglende systematisk tilbagemelding kan desuden skabe usikkerhed blandt medarbejdere i

institutioner om, hvorvidt kommunen reagerer på underretningen, hvilket får medarbejderne til at tøve med at underrette en anden gang.

Kommunens deltagelse i netværksmøder vurderes ligeledes at have betydning for antallet af underretninger. Det har dog ikke umiddelbart en entydig betydning for, om antallet af underretninger stiger eller falder. Nogle kommuner oplever, at de kan være med til at øge antallet af underretninger, fordi medarbejdere bliver opmærksomme på, at der skal underrettes, mens andre kommuner oplever, at antallet mindskes, fordi man når at sætte forbyggende indsatser i gang, før der er behov for at underrette.

Undersøgelsens datagrundlag

Undersøgelsen er baseret på data fra Ankestyrelsens Underretningsstatistik for 2014 og 2015, gruppeinterview i otte kommuner og en landsdækkende spørgeskemaundersøgelse.

Ankestyrelsens Underretningsstatistik

I undersøgelsen anvendes data for 2014. De suppleres med data fra den nyeste Underretningsstatistik for 2015. Data anvendes dels til at foretage en kortlægning af underretninger og dels til at foretage analyser af kommunernes socioøkonomiske indeks.

Interviews

Der er foretaget interview i otte kommuner i august 2016. Interviewkommunerne er udvalgt på baggrund af et højt eller lavt antal underretninger i 2014. I hver kommune blev der afholdt to interviews, et med sagsbehandlere fra kommunen og et med medarbejdere fra institutioner og foranstaltningstilbud for børn og unge.

Temaerne i interviewene er:

- Sagsgang for underretninger
- Fremskudte/forebyggende sagsbehandlere
- Brug af forebyggende indsatser
- Karakteren af kommunens underretninger
- Samarbejde mellem kommunen og institutionerne

Spørgeskema

Spørgeskemaundersøgelsen er i september 2016 sendt til kommunernes kontaktpersoner på Ankestyrelsens Underretningsstatistik. 88 kommuner har besvaret undersøgelsen.

Temaerne i spørgeskemaet er:

- Organisering af modtagelse og håndtering af underretninger
- Fremskudte/forebyggende sagsbehandlere
- Forebyggende indsatser
- Retningslinjer for vurdering af bekymringsgraden
- Retningslinjer for hvordan der underrettes

For en uddybning af metode og baggrund henvises til kapitel 7.

2 Baggrund for underretninger

I dette kapitel gennemgås baggrunden for underretninger, herunder regelsættet bag og den statistik, der opgør antallet af underretninger.

Regelsættet om underretninger blev skærpet som led 'Overgrebspakken', der trådte i kraft den 1. oktober 2013, med en række ændringer af serviceloven. Formålet med overgrebspakken er at forebygge og stoppe overgreb mod børn, blandt andet ved, at underretninger skal vurderes inden for 24 timer efter, den er modtaget i kommunen. Samtidig skal opfølgning på underretninger styrkes.

Det var desuden en del af overgrebspakken, at kommunerne skal indberette nøgleoplysninger om underretninger til Ankestyrelsen, der på baggrund heraf udarbejder og offentliggør en statistik over antallet af underretninger i de enkelte kommuner. Resultaterne fra den første statistik fra 2014 samt den seneste statistik på området fra 2015 bliver gennemgået i de følgende afsnit.

2.1 Lovgrundlaget for underretninger

En underretning er en henvendelse, der indeholder en bekymring for et barns eller en ungs trivsel eller udvikling. En underretning kan være en oplysning om bekymring fra en fagperson eller en privat borger. Der er ingen krav til formen i en underretning, og der kan underrettes både skriftligt og mundtligt, ligesom der kan underrettes anonymt. Ifølge lovgivningen er der underretningspligt. Underretningspligten er en personlig pligt, der gælder både for fagpersoner og for den almindelige borger, når man får kendskab til eller grund til at antage, at et barn eller en ung har brug for særlig støtte. Hvis man er bekymret for et barns eller en ungs persons trivsel og udvikling, og den bekymring ikke kan håndteres på fx skolen eller institutionen, skal man underrette barnets eller den ungs kommune om sin bekymring.

Personer, der har et arbejde hvor de er i tæt kontakt med børn og unge, er særlige forpligtede til at underrette kommunen om en eventuel bekymring. Den skærpede underretningspligt for en faglig underretter gælder, hvis pågældende "får kendskab til eller grund til at antage", jf. servicelovens § 153, stk. 1, at barnet eller den unge eller de vordende forældre kan have behov for særlig støtte. Der skal være tale om en antagelse, der er sagligt begrundet i barnets eller den unges eller de vordende forældres forhold, som har givet grund til bekymring for barnets eller den unges udvikling eller sundhed, der betyder, at barnet eller den unge kan have behov for særlig støtte.

Lovgrundlaget for underretninger fremgår af servicelovens kapitel 27 om underretningspligt, §§152 – 155 b. Bestemmelserne i § 152 – 154 handler om hvem, der har underretningspligt, og hvornår der er underretningspligt, og bestemmelserne i §§

155-155 b angiver, hvad kommunalbestyrelsen skal gøre, når de har modtaget en underretning.

Serviceovens kapitel 27*Underretningspligt*

§ 152. Hvis en familie med et eller flere børn under 18 år eller vordende forældre flytter fra én kommune til en anden kommune og fraflytningskommunen finder, at et eller flere børn eller de vordende forældre har behov for særlig støtte af hensyn til barnets eventuelle særlige behov for støtte efter fødslen, skal fraflytningskommunen underrette tilflytningskommunen herom.

Stk. 2. I forbindelse med en underretning efter stk. 1, skal fraflytningskommunen oversende nødvendigt sagsmateriale, herunder en opsummering af relevante vurderinger, som fraflytningskommunen har foretaget i sagen.

§ 153. Personer, der udøver offentlig tjeneste eller offentligt hverv, skal underrette kommunalbestyrelsen, hvis de under udøvelsen af tjenesten eller hvervet får kendskab til eller grund til at antage,

- 1) at et barn eller en ung under 18 år kan have behov for særlig støtte,
- 2) at et barn umiddelbart efter fødslen kan få behov for særlig støtte på grund af de vordende forældres forhold,
- 3) at et barn eller en ung under 18 år kan have behov for særlig støtte på grund af barnets eller den unges ulovlige skolefravær eller undladelse af at opfylde undervisningspligten, eller
- 4) at et barn eller en ung under 18 år har været udsat for overgreb.

Stk. 2. Social- og indenrigsministeren kan fastsætte regler om underretningspligt for andre grupper af personer, der under udøvelsen af deres erhverv får kendskab til forhold eller grund til at antage, at der foreligger forhold, som bevirker, at der kan være anledning til foranstaltninger efter denne lov. Social- og indenrigsministeren kan endvidere fastsætte regler om, at andre grupper af personer har underretningspligt efter stk. 1, nr. 2, i forbindelse med aktiviteter uafhængigt af deres erhverv.

§ 153 a. Praktiserende læger, speciallæger og andre, der virker inden for social- og sundhedsvæsenet, kan med samtykke fra forældremyndighedens indehaver videregive oplysninger om børn og unge under 18 år med nedsat synsfunktion til Kennedy Centret. Kennedy Centret kan med samtykke fra forældremyndighedens indehaver videregive disse oplysninger til social-, sundheds- og undervisningsmyndighederne.

Stk. 2. Sundheds- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om videregivelse af oplysninger til og fra Kennedy Centret efter stk. 1.

§ 154. Den, der får kendskab til, at et barn eller en ung under 18 år fra forældres eller andre opdrageres side udsættes for vanrøgt eller nedværdigende behandling eller lever under forhold, der bringer dets sundhed eller udvikling i fare, har pligt til at underrette kommunen.

§ 155. Kommunalbestyrelsen skal sikre, at der iværksættes en rettidig og systematisk vurdering af alle underretninger efter §§ 152-154 med henblik på at afklare, om barnet eller den unge har behov for særlig støtte. Kommunalbestyrelsen skal foretage central registrering af underretningerne med henblik på at understøtte tilrettelæggelsen af indsatsen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal senest 24 timer efter modtagelsen af en underretning efter stk. 1 vurdere, om barnets eller den unges sundhed eller udvikling er i fare, og om der derfor er behov for at iværksætte akutte foranstaltninger over for barnet eller den unge.

§ 155 a. Når kommunalbestyrelsen modtager en underretning om et barn eller en ung, over for hvem kommunalbestyrelsen allerede har iværksat foranstaltninger, skal kommunalbestyrelsen genvurdere sagen. En eller flere personer i den myndighed, der løser opgaver inden for området for udsatte børn og unge, der ikke tidligere har deltaget i behandlingen af sagen, skal deltage i genvurderingen.

Stk. 2. Til brug for vurderingen af en underretning efter §§ 152-154, jf. stk. 1, kan der finde en samtale sted med barnet eller den unge. Samtalen kan finde sted uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver og uden dennes tilstedeværelse, når hensynet til barnets eller den unges bedste taler herfor. Ved underretning om overgreb mod et barn eller en ung skal der finde en samtale sted med barnet eller den unge. Ved underretning om overgreb mod et barn eller en ung fra barnets eller den unges forældres side skal samtalen finde sted uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver og uden dennes tilstedeværelse.

Stk. 3. Samtale efter denne bestemmelse kan undlades, i det omfang barnets eller den unges modenhed eller sagens karakter taler imod samtals gennemførelse.

§ 155 b. Kommunalbestyrelsen skal senest 6 hverdage efter modtagelsen af en underretning efter §§ 152-154 bekræfte modtagelsen af underretningen over for den, der foretog underretningen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal orientere den, der har foretaget underretning efter § 153, om, hvorvidt den har iværksat en undersøgelse eller foranstaltninger vedrørende det barn eller den unge, som underretningen vedrører. Dette gælder dog ikke, hvis særlige forhold gør sig gældende.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan ved en underretning efter § 153 orientere den, der foretog underretningen, om, hvilken type foranstaltning den har iværksat, og om den planlagte varighed heraf, hvis oplysningen herom vil kunne have væsentlig betydning for den støtte, som den pågældende under udøvelse af hvervet eller tjenesten kan yde barnet eller den unge. Dette gælder dog ikke, hvis særlige forhold gør sig gældende.

Kilde: Lov om social service kapitel 27

Det følger af lovgivningen, at underretningspligten gælder både for privatpersoner og for fagpersoner, men fagpersoner eller faglige underrettere har en skærpet underretningspligt. Med begrebet 'faglig underretter' menes alle, der udøver offentlig tjeneste eller offentligt erhverv, og som i den forbindelse får kendskab til eller grund til at antage, at et barn eller en ung eller vordende forældre har behov for støtte.

Alle kan underrette ved at kontakte kommunen pr. brev, pr. telefon, pr. mail eller ved personligt fremmøde. På mange kommuners hjemmeside er det desuden muligt at lave en underretning direkte i et elektronisk skema. Underretningen kan foregå anonymt, men Ankestyrelsen anbefaler på "deldinbekymring.nu", at underretter oplyser sit navn. Det giver også mulighed for, at underretteren efterfølgende får en bekræftelse, og hvis der er tale om en faglig underretter, bliver informeret om, hvorvidt underretningen har ført eller fører til en indsats.

2.2 Ankestyrelsens Underretningsstatistik

Baggrunden for denne undersøgelse er, at Ankestyrelsens underretningsstatistik for 2014 viser, at der på landsplan er stor forskel på antallet af underretninger pr. kommune.¹ Dette afsnit handler om forskellen i antallet af underretninger i de enkelte kommuner.

2.2.1 Antal underretninger i de enkelte kommuner

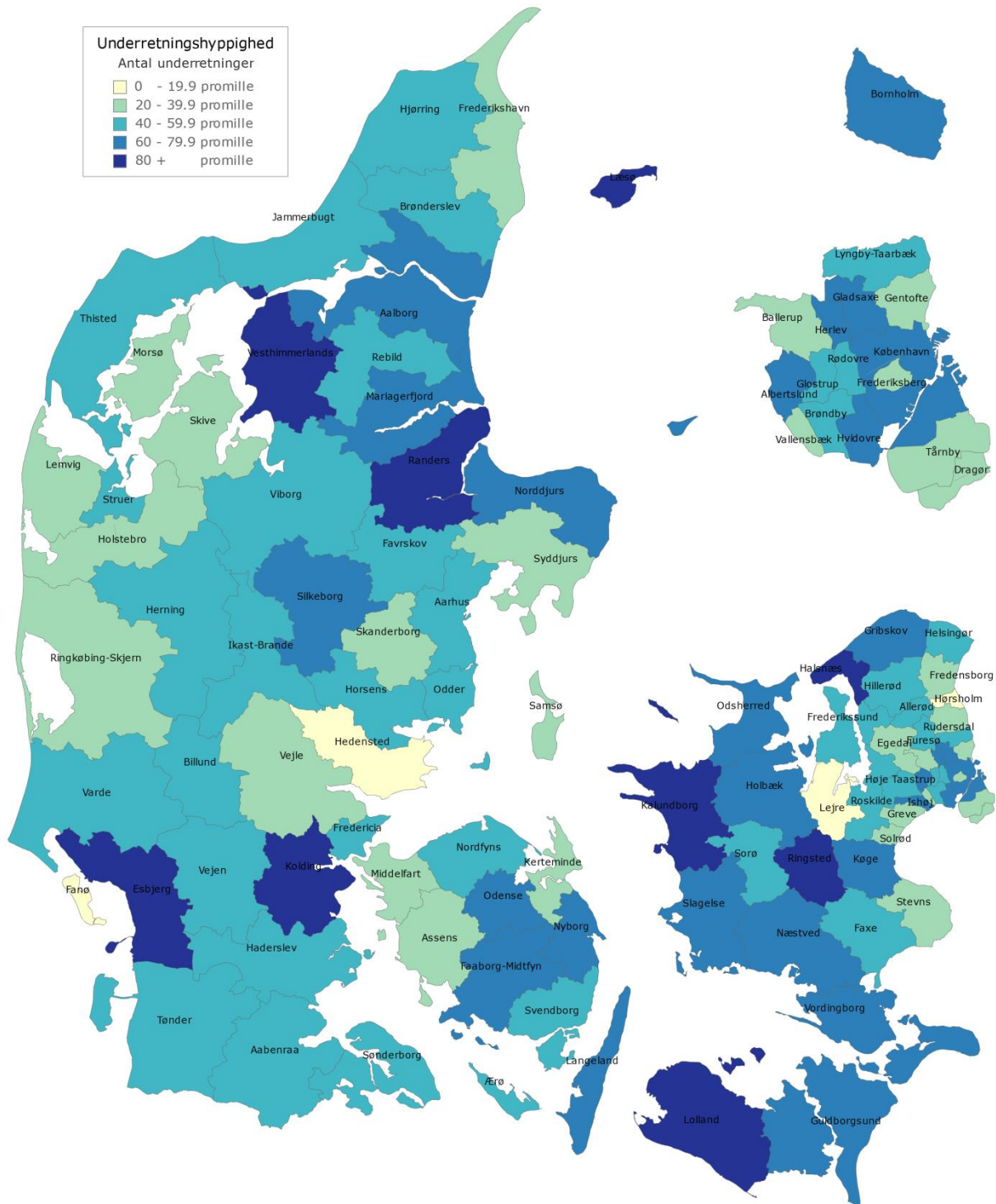
I 2014 modtog kommunerne i alt 66.336 underretninger om udsatte børn. Disse underretninger omhandlede i alt 42.484 børn, altså var der en del børn, der blev underrettet om mere end en gang. De allerfleste børn underrettes der dog kun om en enkelt gang. Der var således 71 pct. af børnene, hvor der var modtaget en enkelt underretning, mens der for 18 pct. af børnene var modtaget 2 underretninger. I 2014 var det højeste antal underretninger, der blev modtaget for et enkelt barn, 21 underretninger.

Samme billede gør sig gældende i 2015, hvor der i alt blev modtaget 96.948 underretninger om udsatte børn fordelt på i alt 58.616 børn. For 67 pct. af børnene blev der underrettet en gang. For 18 pct. blev der underrettet to gange. Det højeste antal underretninger, der blev modtaget på et enkelt barn, var i 2015 væsentlig højere end i 2014, nemlig 30 underretninger.

Nedenfor ses figur 2.1, der viser, hvor mange underretninger de enkelte kommuner har modtaget pr. 1000 barn i kommunen i 2014:

¹ Ankestyrelsens Underretningsstatistik, Årsstatistik 2014

Figur 2.1 Underretningshyppigheden pr. 1000 børn, fordelt på kommunerne i 2014

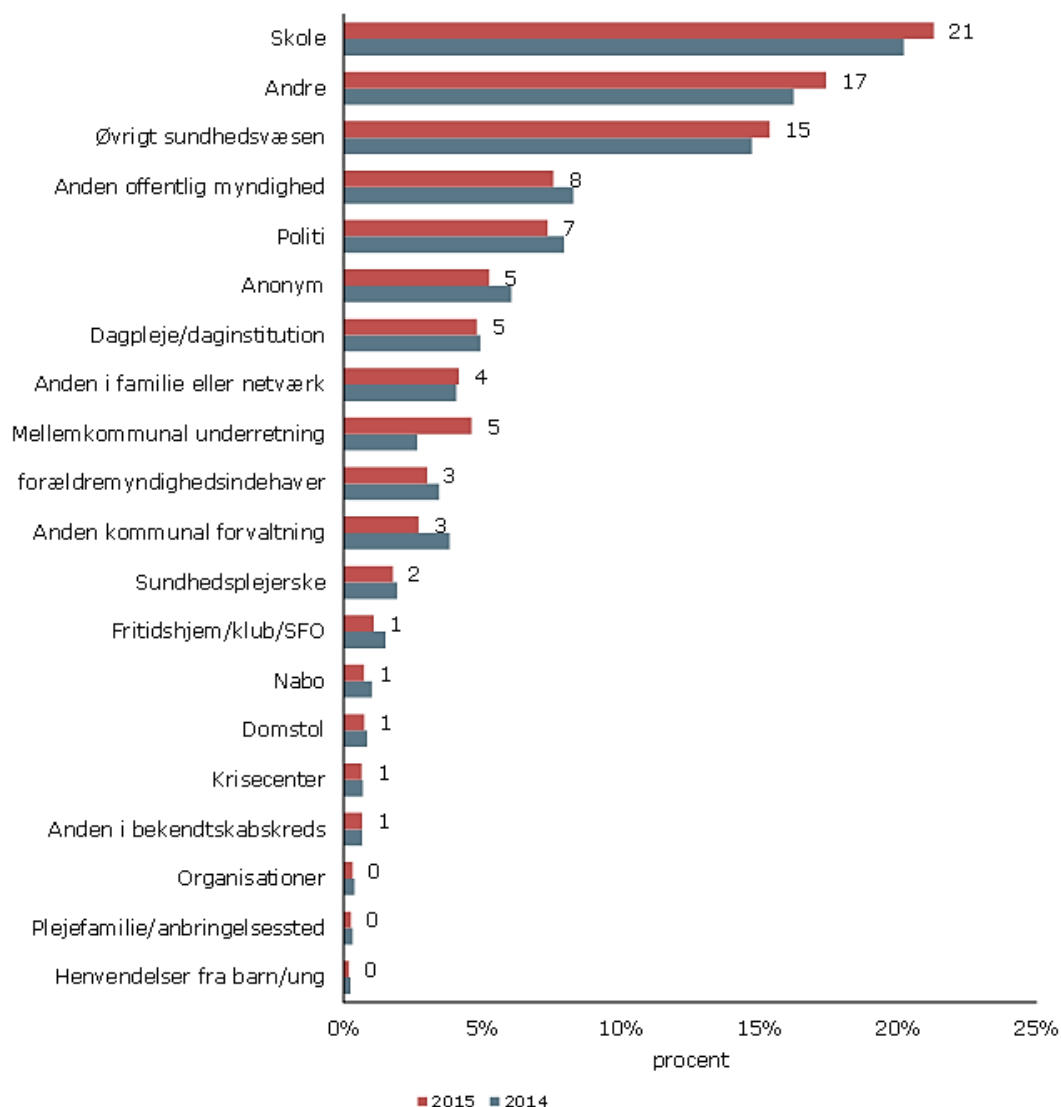
2.2.2 Hvem underretter

Ankestyrelsens underretningsstatistik omhandler alle underretninger, kommunerne modtager, altså både tværkommunale underretninger, underretninger fra faglig underretter og alle andre typer af underretninger.

I denne undersøgelse er der sat særskilt fokus på underretninger fra faglige underrettere, fordi de fleste underretninger ifølge Ankestyrelsens Underretningsstatistik for både 2014 og 2015 kommer fra en faglig underretter, se figur 2.2. I opgørelsen er kategorierne skole, sundhedsvæsen, politi, dagpleje/daginstitution, sundhedsplejerske, fritidshjem/klub/SFO, domstol, krisecenter, plejefamilie/anbringelsessted og anden kommunal eller offentlig myndighed medtaget. I 2015 kom 69 procent af alle underretninger fra en faglig underretter. Se figur 2.2.

Ved at fokusere særligt på underretninger fra faglige underrettere belyser undersøgelsen derfor en meget stor del af den samlede mængde underretninger.

Figur 2.2 Hvem underretter (Procentangivelserne er for 2015)

Kilde: Ankestyrelsens Underretningsstatistik

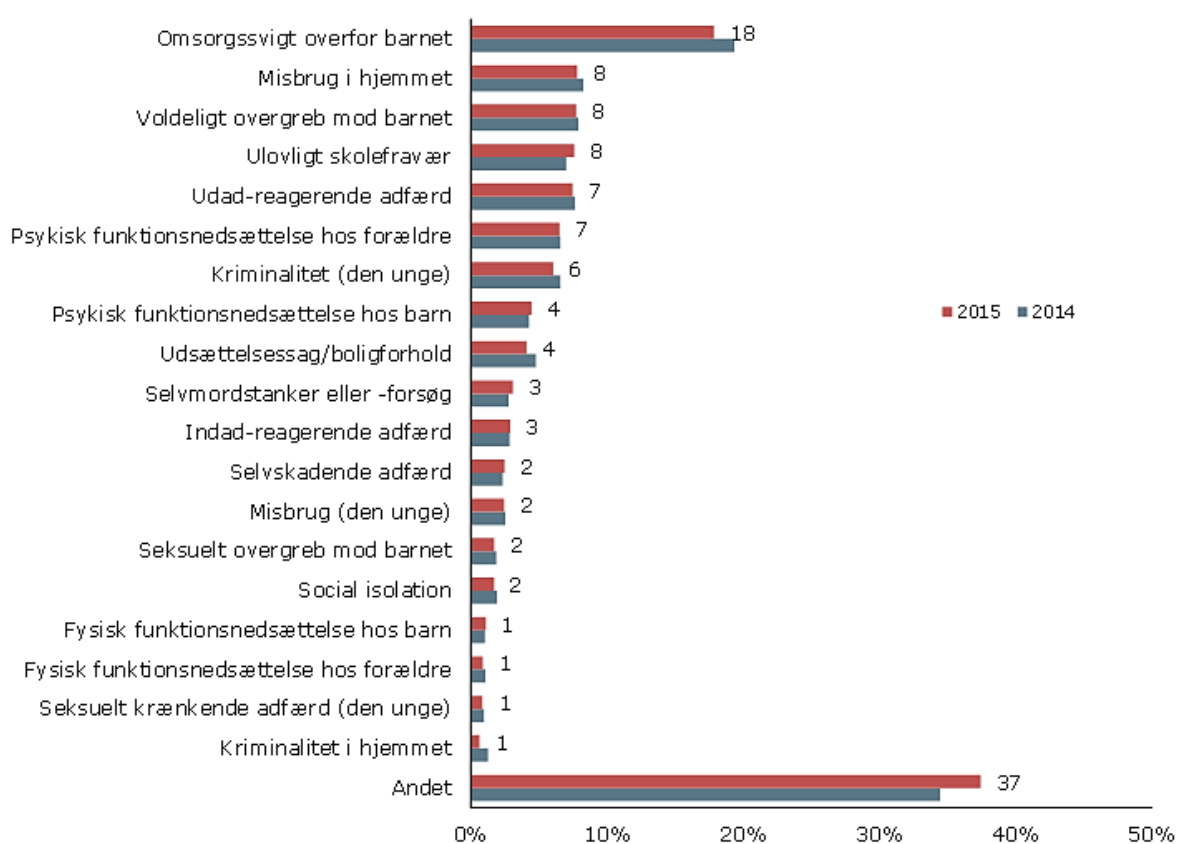
Note: Det er på de foranliggende data ikke muligt at uddybe, hvad kategorien 'andre' dækker over.

2.2.3 Hvad underrettes der om

Som det fremgår af lovgivningen, er der ikke fastsat formkrav eller formidlingskrav til en underretning. En underretning kan være alt fra en officiel henvendelse på en blanket, til en linje på en serviet afleveret anonymt. Det afgørende i forhold til, om en underretning skal registreres og behandles som en underretning, er, at der i underretningen berettes om kendskab til eller en grund til at antage, at et barn, en ung eller de vordende forældrene til et barn måske har brug for særlig støtte.

Ifølge Ankestyrelsens Underretningsstatistik for 2014 og 2015 underrettes der oftest om forhold, der bliver registreret som 'Andet'², nemlig hele 37 pct. i 2015. Den næst hyppigste årsag til at underrette er, når der er kendskab til eller grund til at antage, at et barn eller en ung bliver udsat for omsorgssvigt i hjemmet. Herefter kommer misbrug i hjemmet, voldeligt overgreb mod barnet og ulovligt skolefravær, der alle underrettes lige ofte om. Se figur 2.3.

Figur 2.3 Hvad underrettes der om (Procentangivelserne er for 2015)

Kilde: Ankestyrelsens Underretningsstatistik

Note: Det er på de foranliggende data ikke muligt at uddybe, hvad kategorien 'andet' dækker over.

² Det er ikke muligt at oplyse hvad kategorien 'Andet' dækker over, da dette ikke registreres særskilt i forbindelse med kommunernes indberetning af data.

For at vurdere alvorligheden af den bekymring, der ligger til grund for en underretning, kan man vælge at se på, hvilke handlinger kommunen har foretaget sig som opfølgning på underretningen. Af årsager, der gennemgås i kapitel 3 'Validiteten i underretningsstatistikken', har kommunerne ikke indberettet opfølgningsaktivitet på samtlige underretninger. Nedenstående tabel omhandler dermed ikke samtlige underretninger i 2014 og 2015.

Tabellen viser, at hovedparten af underretningerne ikke medfører yderligere aktiviteter, enten fordi sagen allerede er i proces (33 pct. i 2014 og 2015), eller fordi underretningssagen afsluttes (27 pct. i 2014 og 30 pct. i 2015). Der er dog samtidig et stort antal sager, der resulterer i en børnefaglig undersøgelse, henholdsvis 21 pct. i 2014 og 14 pct. i 2015. Se tabel 2.1.

Tabel 2.1 Kommunernes opfølgning på en underretning

Opfølgningsaktivitet	2014		2015	
	Antal	Procent	Antal	Procent
Børnefaglig undersøgelse igangsættes	9.870	21 %	9.166	14 %
Henvi sning til konsulentbistand eller rådgivning	2.646	6 %	3.872	6 %
Foreløbig (formands)afgørelse	41	0 %	82	0 %
Underretningssagen afsluttes	12.733	27 %	19.874	30 %
Underretningssagen videresendes til anden indsats	854	2 %	1.910	3 %
Sagen sendes til ny kommune med underretning	747	2 %	1.110	2 %
Kommunen foretager sig ikke yderligere (sagen er i proces)	15.959	33 %	22.039	33 %
Andet	5.097	11 %	9.149	14 %
I alt	47.947	100 %	67.202	100 %

Kilde: Ankestyrelsens Underretningsstatistik

3 Validiteten i underretningsstatistikken

Forskellene i antallet af underretninger blandt landets kommuner fremgår af Ankestyrelsens Underretningsstatistik for 2014. Der er en række forhold, så som manglende indberetning og problemer med it-systemer, der kan have betydning for opgørelsen af underretninger. I dette kapitel behandles validiteten i underretningsstatistikken, og hvilken betydning validiteten kan have for forskellen i antallet af underretninger.

3.1 Datagrundlag

Data til underretningsstatistikken Årsstatistik 2014 dækker perioden fra 1. april til 31. december 2014. 2014 er underretningsstatistikken første år, og kvaliteten af data må derfor på forhånd forventes at have forbedringspotentiale. Ankestyrelsen har løbende været i et tæt samarbejde med kommuner og systemleverandører for at sikre, at indberetningen af underretninger foretages korrekt, og tallene derfor er retvisende. Dette kapitel er derfor blandt andet baseret på Ankestyrelsens dialog med kommunerne i forbindelse med udarbejdelse af statistikken. 2014-data som er anvendt i denne undersøgelse er senest opdateret i oktober 2016, som et led i den løbende validering af data på statistikken.

3.1.1 Lavt antal underretninger

En del af forklaringen på det lavere antal underretninger i nogle kommuner er, ifølge kommunerne, at der ganske enkelt ikke er indberettet alle de underretninger, som reelt er modtaget i kommunen. En kommune fortæller, at de forsøgte at rette fejlindberetninger for 2014, men at det ikke helt lykkedes. Kommunen mener derfor ikke, at tallene for 2014 er korrekte.

Flere kommuner peger også på manglende viden om, hvordan DUBU-systemet (et fælles digitaliseringssystem, der er udviklet i samarbejde mellem det daværende Socialministerium, Integrationsministeriet og KL, og som i september 2016 blev anvendt af 75 kommuner) fungerer, særligt i forhold til de elementer i systemet, der automatisk skal sikre kvaliteten af indberetningerne, som kommunerne har opdaget sent i indberetningsforløbet. Hertil kommer fejlregistreringer i systemet, som for mange kommuner ikke er så enkelt opbygget, som det kunne være. Endelig angiver flere kommuner, at registreringerne i systemet bliver nedprioriteret til fordel for sagsbehandling. Også flere af de kommuner, der har deltaget i interviewundersøgelsen, peger på, at der er mange problemer forbundet med at anvende DUBU i forbindelse med indberetning af data.

Blandt andet fortæller flere, at de har modtaget mange fejlmeldinger vedrørende indberetninger i DUBU angående underretninger. Dette er der taget højde for, ved at Ankestyrelsen har modtaget et fuldt dataudtræk fra DUBU på alle de data, kommunerne har indberettet, for at sikre, at alle oplysninger indgår i statistikken.

En kommune har i dialogen med Ankestyrelsen om indberetning af data blandt andet peget på, at der mangler en procedure omkring selve indberetningen. Her oplever kommunen, at det har været en hjælp, at især det administrative område er blevet mere struktureret og indgår i DUBU-indberetningen mere systematisk. Dog angiver kommunen, at administrationen synes at have registreret ud fra *common sense*-opfattelser af sagens karakter og ikke efter korrekt lovgivning.

3.2 Datakvalitet

Som nævnt var 2014-årsstatistikken den første underretningsstatistik. I de otte kommuner, der deltog i interviewundersøgelsen, var der i 2014 1.833,3 underretninger i gennemsnit pr. kvartal. I 2015 modtog de 2.078,3 underretninger i gennemsnit pr. kvartal, se tabel 3.1. Der er således en stigning i antal underretninger i de otte kommuner. Stigningen kan skyldes, at der simpelthen er indgivet flere underretninger om børn og unge i kommunerne. Det kan dog også være resultatet af dataforbedringsarbejdet, der er foregået i samarbejde mellem KOMBIT, Ankestyrelsen og kommunerne.

Tabel 3.1 Underretninger pr. barn i udvalgte kommuner, 2014 og 2015, antal

Kommune	2014	2015	2014	2015
	Antal underretninger	Antal underretninger	Antal børn, der underrettes om	Antal børn, der underrettes om
Tårnby	246	690	215	465
Hørsholm	58	134	42	104
Halsnæs	559	701	359	448
Kolding	1.753	2.539	955	1.283
Lemvig	94	277	82	170
Randers	1.773	2.408	1.033	1.246
Morsø	131	243	105	172
Vesthimmerland	886	1.321	509	650
Gennemsnitligt antal pr. kvartal, i alt for interviewkommuner	1.833,3	2.078,3	1.100	1.134,5

Kilde: Ankestyrelsens Underretningsstatistik 2014 og Ankestyrelsens Underretningsstatistik 2015.

Note: I årsstatistik 2014 indgår kun 2.-4. kvartal, mens alle fire kvartaler indgår i 2015-årsstatistikken. De er taget højde for dette i udregning af antal pr. kvartal.

3.3 Sammenfatning

En del af forklaringen på forskellen i antallet af underretninger blandt landets kommuner er, at kommunerne ikke altid har registreret det faktiske antal underretninger, de har modtaget. Det skyldes både tekniske vanskeligheder som følge af det system, der er valgt, samt begyndervanskeligheder i forståelsen af, hvad der skal indberettes. Det er ikke muligt på nuværende tidspunkt at vurdere, hvor stor en andel af forskellen der kan forklares ud fra problemer med korrekte data i statistikken.

4 Socioøkonomiske faktorer

En væsentlig del af forklaringen på, at der er forskel i antallet af underretninger i de enkelte kommuner, kan ligge i, at der er forskel på den sociale belastning blandt borgerne i kommunen. Det er forventningen, at i en kommune, hvor borgerne er meget socialt belastede, vil der være flere børn med problemer, og at der i forlængelse heraf vil blive underrettet oftere end i kommuner, hvor der er en lav grad af social belastning. I dette kapitel undersøges, hvor stor en del af forklaringen på forskellen i antallet af underretninger, der kan tilskrives socioøkonomiske forskelle i kommunerne.

4.1 Definition af socioøkonomiske faktorer/socioøkonomisk indeks

For at undersøge betydningen af socioøkonomiske forhold i kommunerne anvender vi det socioøkonomiske indeks, som er et kvantitativt mål for sociale og økonomiske forhold. Siden 1996 er det socioøkonomiske indeks blevet anvendt til at beregne de enkelte kommuners udgiftsbehov og har dannet udgangspunkt for den økonomiske udligning mellem kommuner. I dette kapitel anvendes det socioøkonomiske indeks til at gruppere kommunerne efter de sociale forhold i den enkelte kommune, for derved at kunne sammenligne antallet af underretninger i kommuner, der har en forholdsvis ens social sammensætning.

4.1.1 Socioøkonomisk indeks

Indekset beregnes ud fra en række kriterier, som har betydning for de socioøkonomiske forhold i kommunen. De forskellige kriterier har varierende betydning for kommunens samlede socioøkonomiske struktur. Derfor er der fra politisk hold etableret faste standarder for, hvor højt de forskellige kriterier vægtes alt efter, hvor stor indflydelse de vurderes at have på de sociale vilkår i kommunen. Denne vurdering foretages på baggrund af statistiske beregninger.

I tabel 4.1 fremgår de enkelte kriterier, der indgår i det socioøkonomiske indeks, og hvor stor vægt de tillægges for kommunens socioøkonomiske indeks.

Tabel 4.1 Oversigt over socioøkonomiske udgiftsbehovskriterier og vægtning i landsudligningen 2016

Kriterium	Vægt i landsudligning
20-59 årige uden beskæftigelse over 5 pct.	19 %
25-49 årige uden erhvervsuddannelse	16 %
Udlejede beboelseslejligheder	5 %
Psykiatriske patienter	5 %
Familier i bestemte boligtyper	15 %
Børn i familier hvor forsørgerne har lav uddannelse	8 %
Enlige på 65 år og derover	2,5 %
Personer med lav indkomst i tre ud af fire år	8 %
Antal udviklingshæmmede	5 %
Antal indvandrere og efterkommere	3 %
20-59 årige med færdigheder på grundniveau	5 %
Beregnet årlig nedgang i befolkningstallet	2 %
Børn af enlige forsørgere	4 %
Børn som har flyttet kommune mindst tre gange	2,5 %

Kilde: Social- og Indenrigsministeriet 2015, "Kommunal udligning og generelle tilskud 2016", side 15.

Det socioøkonomiske indeks for den enkelte kommune beregnes som forholdet mellem summen af ovenstående kriterier, hvor hvert kriterium vægter forskelligt, jf. tabel 4.1, og kommunens andel af indbyggertallet i hele landet. Det socioøkonomiske indeks er en samlet opgørelse/beregning, som dækker over en række sociale og økonomiske forhold. Ved at anvende det socioøkonomiske indeks, afholder undersøgelsen sig fra at undersøge de enkelte faktors betydning, men ser i stedet på betydningen af de socioøkonomiske forhold som helhed.

4.2 Sammenhæng mellem socioøkonomiske faktorer og antal underretninger

Sammenhængen mellem kommunernes socioøkonomiske indeks og antallet af underretninger er undersøgt ved hjælp af en lineær regressionsanalyse (se bilag 3). Lineær regressionsanalyse er en statistisk model, der giver mulighed for at undersøge sammenhængen mellem to variabler, i dette tilfælde antallet af underretninger og det socioøkonomiske indeks, og hvilken værdi eller betydning, det socioøkonomiske indeks har på antallet af underretninger.

Vi antager, at det socioøkonomiske indeks har en betydning for antallet af underretninger, fordi vi ved, at fx lav uddannelse og indkomst har betydning for, hvor ressourcestærk en familie er. Denne sammenhæng kan vi teste rent statistisk. Dernæst ser vi på, hvilken værdi eller betydning, dette indeks har. Denne udregning giver os en

viden om, hvor mange underretninger en kommune forventes at have, hvis det socioøkonomiske indeks eller de socioøkonomiske forhold i en kommune var hele forklaringen på antallet af underretninger. Den viden kan vi så bruge til at se, om der er kommuner, der ligger meget langt fra det forventede antal underretninger baseret på kommunens socioøkonomiske indeks. I disse kommuner må der være særlige årsager eller forklaringer på antallet af underretninger, og derfor er disse kommuner særligt interessante at se på.

Antal underretninger er korrigeret for antallet af børn i kommunen. Det er målt på antal underretninger pr. 1000 børn i kommunen, hvilket svarer til promillen af underretninger.

4.2.1 De socioøkonomiske faktorer forklaringskraft i 2014

Regressionsanalysen viser, at der er en positiv sammenhæng mellem kommunernes socioøkonomiske indeks og underretningspromillen. En stigning på 0,1 i kommunernes socioøkonomiske indeksniveau medfører en gennemsnitlig stigning på 4,3 underretninger pr. 1000 børn i kommunen pr. $\frac{3}{4}$ år i 2014, så kommunen dermed får 4,3 underretninger mere pr. 1000 barn.

Testresultaterne viser, at sammenhængen er robust, og at det dermed er rimeligt at antage, at der er en sammenhæng mellem antallet af underretninger og kommunens socioøkonomiske indeks. Vi kan derfor konkludere, at der er en signifikant sammenhæng mellem antallet af underretninger og kommunernes score i det socioøkonomiske indeks (se bilag 3 for test-værdier). Det betyder, at antallet af underretninger stiger, når kommunen har en høj score i det socioøkonomiske indeks.

Regressionsanalysen viser derudover, at det socioøkonomiske indeks gennemsnitligt kan forklare 22 pct. af variationen i antallet af underretninger i kommunerne (se bilag 3 for justeret R^2 -værdi). Kommunernes placering i det socioøkonomiske indeks udgør dermed omkring en femtedel af forklaringen på forskellene i antallet af underretninger i kommunerne.

4.2.2 Kommunale variationer i betydningen af socioøkonomiske faktorer i 2014

For at undersøge afvigelser fra de statistiske forudsigelser, der ses i kommunernes underretninger, er der foretaget en udregning af modellens residualer, det vil sige afstanden fra de enkelte kommuners faktiske antal underretninger til det forventede antal ud fra deres placering i det socioøkonomiske indeks. I bilag 1 og 2 fremgår kommunernes residualværdier.

Nogle kommuner ligger meget langt fra det forventede antal underretninger, ud fra deres socioøkonomiske indeksplacering. I den ene ende af spektret ligger Samsø kommune med 38 underretninger færre end forventet, mens Vesthimmerland i den anden ende årligt modtager 55 underretninger mere end forventet. I fx Viborg og Herlev er residualværdierne henholdsvis -0,17 og 0,16, hvilket betyder, at antallet af

underretninger i de to kommuner er meget tæt på det antal, der er forventeligt set ud fra deres socioøkonomiske indeksniveau.

4.2.3 De socioøkonomiske faktoreres forklaringskraft i 2015

I dette afsnit er der lavet en tilsvarende analyse for fordelingen af underretninger blandt kommunerne i 2015 sammenholdt med, hvilket antal underretninger man kunne forvente ud fra kommunens socioøkonomiske indeks.

Regressionsanalysen viser også her en positiv sammenhæng mellem kommunernes socioøkonomiske indeks og promillen af underretninger i kommunen, se bilag 3. Således viser modellen, at en forøgelse på 0,1 i socioøkonomisk indeks vil betyde 6,7 flere underretninger pr. 1000 børn i kommunen årligt.

Af tabel 4.2 fremgår det, at de socioøkonomiske faktoreres effekt på antallet af underretninger er større i 2015 end i 2014. Tallene for 2015 dækker hele året, mens 2014-tallene dog kun dækker de sidste 3 kvartaler. Ved at korrigere værdien for 2015 for et kvartal (dvs. 25 pct.), finder vi dog stadig en effekt på 5,0 flere underretninger pr. 1000 børn pr. $\frac{3}{4}$ år, for en stigning på 0,1 i socioøkonomisk indeks. Også her viser testværdierne at sammenhængen er robust, altså at de er rimeligt at antage, at der er en sammenhæng mellem antallet af underretninger og kommunens socioøkonomiske indeks, se bilag 3.

Tabel 4.2 Effekten af socioøkonomiske faktorer i 2014 og 2015

	2014	2015
Stigning i underretningspromillen ved stigning på 0,1 i socioøkonomisk indeks	4,43 pr. $\frac{3}{4}$ år	6,67 pr. år
		Beregnet 5,0 pr. $\frac{3}{4}$ år

Af regressionsanalysen fremgår det endvidere, at det socioøkonomiske indeks gennemsnitligt kan forklare omkring 23 pct. af variationen i underretningspromillen blandt kommunerne, se bilag 3 for justeret R^2 -værdi. Kommunernes placering i det socioøkonomiske indeks udgør dermed også i 2015 omkring en femtedel af forklaringen på forskelle i antallet af underretninger.

4.2.4 Kommunale variationer i betydningen af socioøkonomiske faktorer i 2015

I dette afsnit ser vi på afvigelserne fra de statistiske forudsigelser, der ses i kommunernes antal underretninger. Vi har således udregnet modellens residualer for 2015, se bilag 2.

Analysen viser blandt andet, at to af de kommuner, som modtog færrest underretninger i 2014, og dermed indgik i interviewundersøgelsen, har modtaget væsentligt flere

underretninger i 2015. Det antal underretninger, de modtog i 2015, er således tættere på, hvad man ville forvente ud fra kommunens socioøkonomiske forhold.

I 2015 var variationen større end i 2014. I den ene ende har vi således Læsø Kommune med 60 underretninger færre end forventet ud fra socioøkonomiske forhold, mens Vesthimmerland har omkring 81 underretninger flere end forventet, se bilag 2.

4.3 Sammenfatning

De socioøkonomiske faktorer er en væsentlig del af forklaringen på, hvorfor der er forskel i antallet af underretninger i de enkelte kommuner. Det betyder, at en kommune med mange borgere med blandt andet lav uddannelse og lav beskæftigelsesgrad må forventes at have flere underretninger end en kommune med mange borgere med høj uddannelse og høj beskæftigelsesgrad. Det socioøkonomiske indeks forklarer gennemsnitlig 22 pct. af forskellen mellem kommunernes antal underretninger i 2014 og 23 pct. af forskellen i antallet af underretninger i 2015.

5 Hvornår er der tale om en underretning

Med henblik på at belyse de forskelle i antallet af underretninger, som ikke kan forklares på baggrund af socioøkonomiske forhold, ser vi i dette kapitel på, om forskelle i, hvad der giver anledning til bekymring og kulturen for at underrette blandt medarbejdere, institutioner og kommuner, kan være en del af forklaringen på forskellene i antallet af underretninger.

Lovgivningen fastsætter rammerne for, hvad en underretning er, men beskrivelsen i lovgivningen er ikke nødvendigvis entydig. Det er ikke sikkert, at det, en person opfatter som en bekymring, er direkte sammenligneligt med det, en anden person opfatter som en bekymring. I regelsættet for underretninger er der lagt op til, at både underretter og den, der modtager underretningen, udviser et skøn i forhold til, om der er tale om en bekymring, der er omfattet af bestemmelserne om underretninger.

Ligesom det er svært at sikre, at alle underrettere og alle modtagere af underretninger har samme opfattelse af, hvilken bekymring, der skal til, for at der er tale om en underretning, er det svært at fastslå, hvad de enkelte underrettere og hver enkelt modtager af underretninger forstår ved en underretning. For at belyse området har vi foretaget kvalitative interviews med både faglige underrettere og den kommunale modtagelse af underretninger med henblik på at belyse, hvad de enkelte forstår ved en underretning og dermed, om der måles på den samme størrelse i Ankestyrelsens Underretningsstatistik.

5.1 Forskellige grader af bekymring fører til underretninger

I interviewundersøgelsen er almenområdet blevet bedt om at beskrive, hvad de typisk underretter om. En skoleleder fortæller eksempelvis, at:

'Det er tit, hvis vi ikke kan få forældrene i tale, og vi er bekymrede, at de ikke har mad med eller lugter, har bekymrende adfærd eller er aggressive overfor andre børn.'

Her er der altså tale om en bekymring, som forstærkes af, at underretter ikke oplever, at forældrene er interesserede i at gå i dialog med fagpersonen for at forsøge at løse problemet. Samme tendens ses hos sundhedsplejersken i en af interviewkommunerne:

'Det kan være det barn, der ikke trives, til det barn, hvor forældrene ikke vil have os ind i hjemmet, der er vi nødt til at lave en underretning, for vi ved ikke, hvad der sker. Til i skolen, det barn, der er meget overvægtigt.'

Her er der igen tale om en underretning på baggrund af en bekymring, der forstærkes af, at forældrene ikke vil i dialog med fagpersonen og i det her tilfælde ikke vil lukke fagpersonen ind. Det tyder altså på, at en underretning blandt andet kan bruges, når samarbejdet med forældrene ikke fungerer optimalt. Det kan betyde, at hvis fagpersonen havde oplevet et godt samarbejde med forældrene i forhold til den bekymring, fagpersonen oplever, var bekymringen måske ikke endt i en underretning. Det er dermed ikke nødvendigvis alene bekymringen, der definerer en underretning, men bekymringen i sammenhæng med, hvordan forældrene reagerer på bekymringen.

En anden skoleleder fra en interviewkommune fortæller, at vedkommende baserer sin vurdering af en bekymring på egen erfaring:

'Et eksempel, en elev med højt fravær. Det er min erfaring, at når et barn i længere tid er væk fra skolen, så er det oftest personlige eller familiære problemer, der ligger bag... det handler om, at barnet bevæger sig ud af en dårlig bane, og det er fraværet udtryk for... når jeg ikke kan bygge det op med noget konkret, at de kommer og er forhutlede, er underernæret, eller forældrene lugter af alkohol.'

Her er der altså tale om, at en bekymring også vægtes ud fra de erfaringer, den faglige underretter er i besiddelse af. Der er ikke umiddelbart tale om, at barnet er udsat for vold eller misbrug i hjemmet, men den faglige underretter har en fornemmelse af, at barnet er på vej i en forkert bane. Det viser, at vurderingen af, hvorvidt en bekymring er af en art, hvor den skal føre til en underretning, til dels er baseret på et skøn.

5.2 Særlig opmærksomhed på udsatte familier

Generelt er der i alle de kommuner, der har deltaget i interviewundersøgelsen, enighed om, at en bekymring bliver set i lyset af, hvordan børnene i området generelt har det. Ikke fordi man ikke reagerer på et barn med problemer, men fordi normerne og håndteringen af problemerne er forskellig. I en kommune med mange ressourcestærke forældre fortæller en afdelingsleder, at:

'... nogle af de ting, man bekymrer sig for heroppe [i kommunen], det havde man ikke løftet et øjenbryn overfor andre steder.'

Der er dermed forskel på, hvilken bekymring der ligger til grund for den enkelte underretning, alene fordi der er forskellige normer. I en kommune, hvor der er få børn, som giver grund til bekymring, skiller et barn med problemer sig måske mere ud. Det kan dog også være tegn på, at det er lettere at underrette, hvis man gør det ofte, end hvis man gør det sjældent, ligesom der kan være tegn på bekymring, der er sværere eller lettere at opdage og beskrive i en underretning. En viceskoleleder fra en af interviewkommunerne udtaler eksempelvis:

'Jeg er helt sikker på, at vi underretter mere nedad end opad, hvis man ser socialklasserne. Det er simpelthen sværere at underrette om skolelederens søn, når rammerne ser enormt pæne ud, end det er på de svagere familier.'

En anden skoleleder fra kommunen vurderer også, at de er hurtigere til at underrette om udsatte børn og familier på skolen:

'Det handler også om, at man har antennerne ude ved de udsatte familier, ved de andre går der rigtig lang tid, før man har antennerne ude.'

Hvis en skoleleder ofte møder børn, hvor der er grund til bekymring, vil vedkommende desuden have lettere ved at spotte og vurdere tegnene. Hvis en skoleleder sjældent møder børn, hvor der er grund til bekymring, vil vedkommende måske i længere tid arbejde på at løse problemet lokalt på skolen. Der er altså ikke tale om, at kommunerne ikke følger loven, men alene tale om, at der er forskel på, hvornår noget vurderes så bekymrende, at der er anledning til en underretning.

5.3 Forskellig kultur omkring at underrette

I forbindelse med de interviews, der er foretaget i kommunerne, er der gentagne gange blevet talt om kulturelle forskelle imellem kommunerne, der også kan være med til at påvirke antallet af underretninger. Et eksempel er, at man i små byer kender hinanden bedre, og derfor blandt andet har fokus på, at der generelt er en række sociale problemer, som går igen i flere generationer af familier. Det kan betyde, at kommunen har fokus på en særlig familie eller et særligt område i kommunen, hvor der måske af den årsag hurtigere bliver skredet til en underretning, når der opstår en bekymring for et barn. En sagsbehandler fra en interviewkommune forklarer:

'Hver anden nærmest, der har de en historik af, at de har været inde i vores system langt tilbage, for mange år siden, i deres familier.'

En distriktsleder fra den samme kommune udtaler ligeledes:

'Det er hele vores kultur, vores unge har rigtig svært ved at bevæge sig ud af kommunen.'

En sagsbehandler fra kommunen forklarer, at det kan handle om, at de har et tæt samarbejde, fordi de er en lille kommune:

'Jeg tror også, at vi er gode til, både i daginstitutioner og skoler, at lave underretninger, man kan ikke putte sig som i de store byer, her kender skolelederen hinanden, så man har et bedre samarbejde og er rigtig gode til at underrette.'

Det tætte kendskab til hinanden i de små byer kan dog også have den modsatte effekt, hvor det betyder, at man netop ikke underretter. Det kan både være fordi man søger at løse problemet på anden vis. En skoleleder fra en lille kommune fortæller:

'Det er et lille samfund. Naboer sørger for, at drengen kommer til fodbold. Man tager sig af hinandens børn, men det dækker jo også over tingene.'

Her tales der om, at en bekymring i en lille kommune måske bliver spottet af naboen, der i stedet for at underrette forsøger at hjælpe familien selv, ved at hjælpe i det små. Men det kan betyde, at de faglige underrettere ikke i samme grad er opmærksomme på problemet, fordi barnet har madpakke med fra naboen, og derfor bliver der ikke underrettet.

Der ses også en tendens til, at en kommune med få sociale problemer er mere tilbageholdende med at underrette, måske fordi de ikke har samme kendskab til, hvornår og hvordan man underretter, og hvad konsekvenserne af en underretning er. En skoleleder fra en af interviewkommunerne udtaler eksempelvis:

'... så når man laver en underretning her, så skal man være helt sikker, man skal være rigtig god til at dokumentere, hvad der sker.'

Denne skoleleder beskriver en bekymring for de konsekvenser, en underretning kan have fra forældrenes side. Det opleves, at det er nødvendigt med meget håndfaste beviser på, hvad bekymringen for barnet går ud på, før man er i stand til at underrette. Dette kan også være med til at påvirke antallet af underretninger.

5.4 Kommunen og almenområdet vurderer ikke bekymringsgraden ens

Både almenområdet og myndighed giver udtryk for, at der er forskel på, hvornår de hver især oplever noget som bekymrende. Almenområdet oplever, at der går lang tid, før myndigheden reagerer på en bekymring. Det beskriver en skoleleder fra en interviewkommune således:

'... men om det er fordi de prioriterer deres sager, eller fordi de bare ikke er lige så bekymrede, som vi er.'

På den anden side oplever en sagsbehandler i anden kommune, at de til tider har en helt anden opfattelse af bekymringsgraden i sager:

'... De kan godt være meget, meget bekymrede, og når vi kommer ind, så er vi ikke så bekymrede. For de ser jo kun en lille del af det i skolen, og vi kommer mere ind og ser familien.'

Sammenlagt viser det, at der ikke er enslydende forståelse af, hvornår der er grund til at underrette, set fra myndighed og fra underretters side. Det kan eksempelvis have noget at gøre med, at myndigheden ser hele sagen og måske ved, at der er sat en indsats i gang i andet regi, eller at barnet har en tæt kontakt til en slægtning, der kan understøtte barnets udvikling, hvor myndighed vurderer, at barnets trivsel sikres på den måde.

Der ses også en vis tendens til, at almenområdet beskriver en bekymring, som myndigheden oplever, de ikke kan reagere på, hvilket en sagsbehandler fra en af interviewkommunerne forklarer således:

'Det er en tilbagevendende sag, at sundhedsplejersken er bekymret, mens vi ser et barn, der trives. Sundhedsplejersken har en formodning om, at der kan opstå problemer senere, men det kan vi ikke reagere på, hvis barnet ikke viser tegn på mistroivsel på nuværende tidspunkt.'

Her er der ikke nødvendigvis tale om, at det har en betydning for antallet af underretninger. Der er formentlig alene tale om, at almenområdet ikke oplever, at kommunen reagerer på underretningen på en måde, som vurderes tilstrækkelig af den faglige underretter. Det er alligevel udtryk for, hvordan underretninger bliver anvendt som redskab både for underretter og myndighed, i håndteringen af bekymringer for børn og unge.

5.5 Fælles forståelse af at der underrettes om vold og misbrug

I de kommuner, der har deltaget i interviewundersøgelsen, er det umiddelbart vurderingen, at alle formodninger om, at et barn eller en ung er udsat for vold, resulterer i en underretning. Her er der dermed en mere entydig og sammenlignelig vurdering af, hvilke bekymringer der fører til en underretning. En leder af en SFO i en af interviewkommunerne beskriver eksempelvis, hvilke situationer der ikke er tvivl om, at der skal underrettes:

'... børn, der siger, de er blevet slået, hvis de ikke opfører sig ordentlig. Og så er der dem, hvor man er bekymret for barnets trivsel, hvor barnet siger, det har lyst til at dø, og forældrene har svært ved at se problemet.'

En leder af en børnehave i en anden interviewkommune vurderer ligeledes, at der er nogle sager, hvor problemerne er så alvorlige, at de altid sender en underretning:

'Vores har typisk været incestsager og bekymringssager'

Ligesom en distriktsleder fra en interviewkommune også peger på, at der er tunge sager, hvor medarbejderne ved, at der er behov for en indsats:

'(...)Så er der de helt tunge, hvor der er mistanke om alkohol eller vold og misbrug'

5.6 Underretning som kommunikationsredskab

En anden mulig forklaring på, at der er forskel i antallet af underretninger, kan være, hvorvidt og hvordan underretninger bliver anvendt som redskab til kommunikation internt i kommunen, eller rettere, hvorvidt kommunikationen mellem almenområdet og myndigheden bliver registreret som en underretning. I nogle kommuner er al kommunikation, der indeholder en bekymring, en underretning. En sagsbehandler fra en af interviewkommunerne udtaler:

'Som udgangspunkt er alle oplysninger, vi ikke har bedt om, en underretning, hvis der er noget bekymrende i det'.

Et eksempel kan være et barn, der er anbragt i en plejefamilie og har et kendt hashmisbrug. Hvis hashmisbruget bliver større, og plejefamilien giver besked om dette, vil det i nogle kommuner tælle som en underretning, mens det i andre kommuner vil tælle som kommunikation mellem kommunen og foranstaltningen. Der er altså tale om en forskel i, hvorvidt henvendelsen bliver registreret som en underretning eller ej, og ikke en forskel i, hvorvidt foranstaltningen giver besked til kommunen om bekymringen.

Ifølge data fra Ankestyrelsens Underretningsstatistik er der mange underretninger pr. barn i de kommuner i interviewundersøgelsen, der har et højt antal underretninger, mens der er færre underretninger pr. barn i de kommuner, der har få underretninger. Det kan tyde på, at underretninger anvendes forskelligt blandt de otte kommuner. Se tabel 5.1.

Tabel 5.1 Underretninger fordelt på antal og børn, interviewkommuner, 2014

Kommune	Antal underretninger	Antal børn der underrettes om	Underretninger modtaget pr. barn
Tårnby	246	215	1,14
Lemvig	94	82	1,15
Morsø	131	105	1,25
Hørsholm	58	42	1,38
Halsnæs	559	359	1,56
Randers	1773	1033	1,72
Vesthimmerland	886	509	1,74
Kolding	1753	955	1,84

Note: Data fra Underretningsstatistikken 2014 (2. - 4. kvartal).

Dette billede bekræftes desuden af, at de kommuner med mange underretninger, der har deltaget i interviewundersøgelsen, har væsentlig flere underretninger pr barn for de børn, hvor der er modtaget det højeste antal underretninger, se tabel 5.2.

Tabel 5.2 Flest underretninger modtaget for et barn i kommunen, interviewkommuner, 2014.

Kommune	Højeste antal underretning pr. barn
Hørsholm	3
Lemvig	3
Morsø	4
Tårnby	4
Randers	8
Halsnæs	11
Kolding	15
Vesthimmerland	21

Note: Data fra Underretningsstatistikken 2014 (2. - 4. kvartal).

Interviewkommunerne gav udtryk for, at der løbende var drøftelser om, hvorvidt alle henvendelser skal registreres som underretninger. En sagsbehandler forklarer eksempelvis:

'Man skal hellere sende en underretning, hvis man er i tvivl, men det er et forløb, vi er i gang med, at hvornår er der tale om en underretning, og hvornår er et samarbejde tilstrækkeligt for at få den information, vi har brug for.'

Baggrunden for drøftelserne om, hvorvidt alle henvendelser skulle registreres som underretninger, var fagligt begrundede. Årsagen var, at almenområdet og til dels myndighederne oplevede, at en underretning kunne have en betydning for samarbejdet med forældrene på længere sigt. Det var derfor opfattelsen, at det nogle gange kunne være en fordel at vælge samarbejdet med forældrene over en underretning, da en underretning kunne betyde, at dette samarbejde ophørte. Den bekymring beskriver en sagsbehandler således:

'Skolen siger også, at det er noget, vi har bedt om, at alt skal sendes som en underretning. Og der har vi en drøftelse af i dag, at de også ville se det som positivt, hvis vi mere kan tale om et tæt samarbejde end en underretning, også i forhold til familien.'

Forskellen i antallet af underretninger i de enkelte kommuner, er også påvirket af, hvorvidt der har været ledelsesmæssigt fokus på underretninger som redskab. I nogle kommuner er det besluttet fra ledelsens side, at al kommunikation mellem almenområdet og kommunen skal omtales og registreres som underretninger, og at alle sager skal starte med en underretning. I de kommuner, der indgik i interviewundersøgelsen, gælder det, at de kommuner, der har haft størst fokus på underretninger, er de kommuner, hvor der også er registreret et meget stort antal underretninger. Det er ikke muligt på baggrund af datagrundlaget i denne undersøgelse at vurdere, hvorfor det ledelsesmæssige fokus på underretninger betyder flere underretninger. Det kan både være fordi almenområdet laver flere underretninger, og fordi myndigheden registrerer flere henvendelser som underretninger. Tydeligt er det, at der løbende er drøftelser i de enkelte kommuner om, hvordan man bedst håndterer området, herunder hvordan man anvender underretninger i det forløb.

5.7 Sammenfatning

Den gennemførte interviewundersøgelse viser en forskel på, hvilken bekymring, der ligger til grund for den enkelte underretning, blandt andet på grund af forskellige normer og kendskab til underretninger. Underretninger i den enkelte kommune spænder bredt over børn, der systematisk ikke får madpakke med eller på anden måde ikke får tilstrækkelig omsorg, til børn, der er i akut fare.

Samtidig er der forskel på, hvordan man anvender underretninger. I nogle kommuner defineres en meget stor del af kommunikationen som underretninger, mens man i andre kommuner forsøger at håndtere det på anden vis end ved hjælp af en underretning.

6 Organisering af arbejdet med udsatte børn og unge

I dette kapitel undersøges om de forskelle i antallet af underretninger, som ikke kan forklares på baggrund af socioøkonomiske forhold, kan hænge sammen med organiseringen af arbejdet med udsatte børn og familier. De organiseringsmåder, der undersøges, er modtageenheder, fremskudte/forebyggende sagsbehandlere, systematisk tilbagemelding til faglig underretter og deltagelse i netværksmøder.

6.1 Indledende håndtering af underretninger

Ifølge reglerne om underretning i serviceloven skal kommunerne sikre, at der foretages en rettidig og systematisk vurdering af alle underretninger med henblik på at afklare, om barnet eller den unge har behov for særlig støtte. Kommunen skal registrere underretningen centralt og senest 24 timer efter underretningen vurdere, om barnets eller den unges sundhed eller udvikling er i fare, og om der er behov for at iværksætte akutte foranstaltninger. Kommunen skal senest seks hverdage efter modtagelsen bekræfte, at den er modtaget over for personen, der har foretaget underretningen. Der er ingen krav til, hvordan kommunerne skal organisere modtagelsen af underretningerne.

Det fremgår af interviewene, at underretninger ofte modtages af en administrativ medarbejder eller af visitationen også kaldet fronten eller modtageenheden. Underretningen registreres enten i DUBU eller et andet registreringssystem og der sendes en kvittering til underretter om, at underretningen er modtaget.

I nogle af kommunerne er det visitationen, der håndterer underretningen, indtil der er truffet en afgørelse om, hvorvidt der skal iværksættes en foranstaltning eller sagen skal lukkes. I andre kommuner sendes underretninger videre til familieafdelingen eller til de sagsbehandlere, der behandler sociale sager. Er dette tilfældet fordeles sagerne internt enten ud fra barnets cpr-nummer eller ud fra hvilket kommunedistrikt, barnet bor i.

Det er typisk enten en faglig leder, visitationen selv eller den ansvarlige sagsbehandler, der inden for 24 timer efter modtagelsen af underretningen foretager vurderingen af, om der er behov for at iværksætte en akut foranstaltning.

Efterfølgende skal det afklares, hvad der videre skal ske i sagen. Denne afklaring indebærer, at der træffes beslutninger om, hvorvidt der skal foretages en børnefaglig undersøgelse ud fra § 50 eller en forebyggende indsats ud fra § 11. Efter den indledende afklaring vurderes det i visse tilfælde, at der ikke er grund til at foretage yderligere i sagen og sagen lukkes.

En del af afklaringen er også, at der holdes møder med forældrene til det pågældende barn. I nogle kommuner inviteres faglige underrettere til at deltage i hele eller dele af disse møder med forældrenes accept. Det er dog ikke alle kommuner, hvor dette er tilfældet. Holdningerne, til hvorvidt faglig underretter bør inviteres til møde med forældrene, er delte. I nogle kommuner mener sagsbehandlerne, at deres tilstedeværelse styrker dialogen og medfører bedre løsninger, mens andre mener, det betyder, at der er for meget fokus på detaljer ved selve underretningen, i stedet for selve problemet.

Afklaringen foretages enten af visitationen eller af den enkelte sagsbehandler, der har fået tildelt sagen. De enkelte sagsbehandlere er dog sjældent helt alene med ansvaret for en sag. Ofte drøftes sagerne på møder enten med kollegaer eller faglig leder, eller begge parter.

6.1.1 Fælles modtagelsesenheders betydning for antal underretninger

Vi har undersøgt, om der er en statistisk sammenhæng mellem antallet af underretninger, og hvorvidt kommunen angiver, at de har en modtageenhed, der modtager alle underretninger. Dette er undersøgt ved brug af en statistisk uafhængighedstest, der undersøger, hvorvidt promillen af underretninger fordeler sig tilfældigt blandt kommunerne, hvad angår anvendelse af modtagelsesenhed, se bilag 4. Underretningspromillen udregnes som antallet af underretninger pr. 1000 børn i kommunen.

På baggrund af vores data viser analysen, at der ikke er signifikant sammenhæng mellem hvorvidt kommunerne har en modtageenhed, og antallet af underretninger. Hvorvidt kommunen har valgt at have en modtageenhed, der modtager alle underretninger, har dermed ingen betydning for, hvor mange underretninger, kommunen registrerer at have modtaget

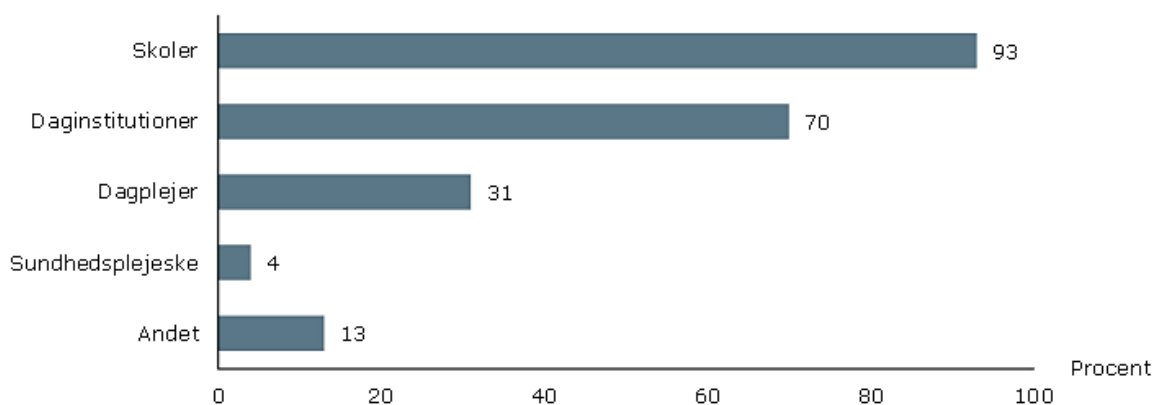
6.2 Fremskudte/forebyggende sagsbehandlere

En fremskudt/forebyggende sagsbehandler er en kommunal sagsbehandler, der tilknyttes eller placeres på skoler eller institutioner, hvor de har en slags opsøgende eller forebyggende funktion i forhold til borgere og fagpersoner. Spørgeskemaundersøgelsen viser, at størstedelen af kommunerne, 80 procent, gør brug af fremskudte eller forebyggende sagsbehandlere. Af de otte kommuner, der er blevet interviewet, har fire af kommunerne fremskudte/forebyggende sagsbehandlere.

De fremskudte/forebyggende sagsbehandlers placering ude på institutioner og tilbud varierer fra kommune til kommune. I 93 pct. af de 70 kommuner er sagsbehandlerne tilknyttet skoler, mens de i 70 pct. af kommunerne er tilknyttet dagsinstitutionerne. I godt en tredjedel af kommunerne er de fremskudte/forebyggende sagsbehandlere tilknyttet dagplejen, mens det blot er tre af de 70 kommuner, svarende til fire procent,

der har fremskudte/forebyggende sagsbehandlere tilknyttet sundhedsplejersken, se figur 6.1.

Figur 6.1 Hvor i kommunen er der tilknyttet fremskudte/forebyggende sagsbehandlere

Note: Figuren er baseret på besvarelser fra 70 kommuner. I de tilfælde, hvor vi har konstateret, at kommunernes uddybelse af svarkategorien 'Andet' falder ind under en af de øvrige svarkategorier er de i databehandlingen blevet fordelt på de pågældende kategorier. Kategorien 'sundhedsplejerske' var heller ikke en del af det oprindelige spørgeskema, men er en samling af 'andet' besvarelser, hvor respondenterne har kommenteret, at kommunens fremskudte/forebyggende sagsbehandlere er tilknyttet sundhedsplejerske

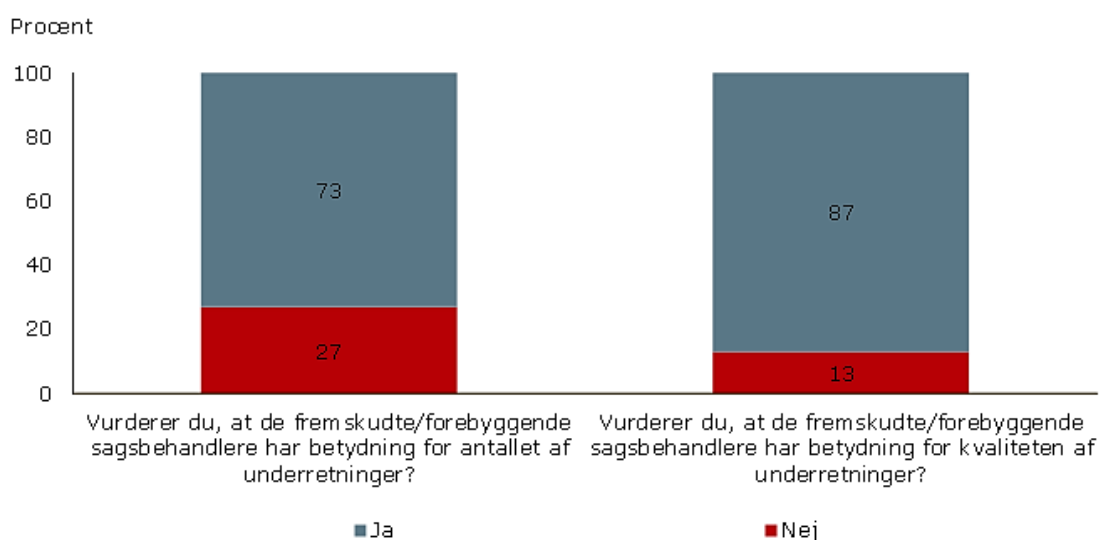
Spørgeskemaundersøgelsen viser yderligere, at den mest udbredte måde de fremskudte/forebyggende sagsbehandlere kan inddrages i arbejdet på er, at de kan inviteres til planlagte møder, det gør sig både gældende for skole-, daginstitution- og dagplejeområdet. En del kommuner oplyser, at sagsbehandlerne kan kontaktes efter aftale eller er tilgængelige for åben konsultation for de ansatte. De fremskudte/forebyggende sagsbehandlere har fast kontorplads på skoler i en tredjedel af de kommuner, som har fremskudte/forebyggende sagsbehandlere tilknyttet området.

I de fire interviewkommuner er organiseringen med fremskudte/forebyggende sagsbehandlere relativt ny og har kun eksisteret i et til to år. Deres rolle er primært at rådgive og vejlede det faglige personale på kommunens skoler og institutioner i forhold til deres bekymringer. Generelt sendes alle underretninger fra især skolerne forbi en fremskudt/forebyggende sagsbehandler, inden de sendes til kommunen, medmindre det er en akut sag. Sagsbehandleren kan vejlede i forhold til formuleringer og bidrage til en generel kvalificering af underretningerne. De fungerer som sparringspartnere for det faglige personale og deltager i nogle kommuner også i møder med forældre.

6.2.1 Betydning for antallet af underretninger

Tre fjerdedele af de 70 kommuner vurderer, at de fremskudte/forebyggende sagsbehandlere har betydning for antallet af underretninger, og 87 procent af de 70 kommuner vurderer, at de fremskudte/forebyggende sagsbehandlere har betydning for kvaliteten af underretninger, se figur 6.2.

Figur 6.2 Betydning af brugen af fremskudte/forebyggende sagsbehandlere for antallet og kvaliteten af underretninger

Note: Figuren er baseret på besvarelser fra de 70 kommuner der har forebyggende/fremskudte sagsbehandlere.

Kommunerne er i spørgeskemaet blevet bedt om at beskrive, hvilken betydning de vurderer, at de fremskudte/forebyggende sagsbehandlere har for antallet af underretninger. Her er der både kommuner, der vurderer, at der er kommet færre underretninger, og kommuner, der vurderer, at der er kommet flere underretninger som resultat af, at de gør brug af de fremskudte sagsbehandlere.

Flere af de kommuner, der vurderer, at der er kommet færre underretninger, oplyser, at dette skyldes, at de fremskudte/forebyggende sagsbehandlere kan iværksætte en forebyggende indsats, så nogle underretninger undgås. Et eksempel på en forebyggende indsats er rådgivning ud fra servicelovens § 11, stk. 3.

Spørgeskemaundersøgelsen viser, at fremskudte/forebyggende sagsbehandlere kun i nogle kommuner kan tilbyde forebyggende indsatser efter denne bestemmelse. Dette kan have betydning for, hvorvidt de har en effekt på antallet af underretninger. Derfor har vi i en regressionsanalyse undersøgt, om det, at de fremskudte/forebyggende sagsbehandlere kan tilbyde denne type forebyggende indsatser, har betydning for antallet af underretninger. Analysen viser, at kommunerne, hvor sagsbehandlerne kan

tilbyde § 11, stk. 3, forløb, har færre underretninger. En signifikanstest viser dog, at det ikke kan udelukkes, at der er andre forklaringer på det lavere antal underretninger.

I de kommuner, som Ankestyrelsen har interviewet, er der heller ikke enighed om, hvilken effekt de fremskudte/forebyggende sagsbehandlere har på antallet af underretninger. I en kommune vurderer både repræsentanter for myndighed og almenområdet, at der er kommet færre underretninger, siden kommunen begyndte at benytte fremskudte/forebyggende sagsbehandlere. De mener desuden, at de fremskudte/forebyggende sagsbehandlere skaber bedre forudsætninger for et godt samarbejde med forældrene, uanset om bekymringen ender som en underretning eller ej.

I en anden interviewkommune har myndighederne indtryk af, at der kommer flere underretninger, efter de har indført fremskudte/forebyggende sagsbehandlere. Dette skyldes, at sagsbehandlerne giver medarbejderne en faglig sikkerhed, som gør, at de i højere grad tør at underrette om deres bekymringer.

Som tidligere beskrevet vurderer en stor del af kommunerne, at de fremskudte/forebyggende sagsbehandlere har betydning for kvaliteten af underretningerne. Kommunerne mener særligt, at indholdet af underretningerne er mere præcist beskrevet. Flere beskriver desuden, sagsbehandlerne medvirker til et bedre samarbejde mellem almenområdet og myndighederne.

De interviewede medarbejdere på myndighedsområdet i de fire kommuner, hvor de gør brug af fremskudte/forebyggende sagsbehandlere, har også en klar oplevelse af, at de er med til at styrke kvaliteten i underretningerne. Det gør de bl.a. ved at sikre, at underretningerne er tilstrækkeligt fyldestgørende til, at myndighederne kan reagere på dem. Denne holdning deles af repræsentanter fra almenområdet i de fire kommuner.

6.3 Tilbage melding til faglige underrettere

På baggrund af data har det ikke været muligt at foretage en kvantitativ analyse af sammenhængen mellem antallet af underretninger og kommunernes tilbage melding til faglige underrettere, da det ikke muligt på baggrund af data at sammenligne tilbage meldingen til faglig underretter. Betydningen af systematisk tilbage melding til faglige underrettere belyses derfor gennem interviewene.

Når kommunerne modtager en underretning, er de forpligtede til at sende en bekræftelse på modtagelsen til personen, der har underrettet, jf. afsnit 2.3. Derudover skal kommunen som udgangspunkt, hvis der er tale om en faglig underretter, orientere om, hvorvidt de har iværksat en undersøgelse eller foranstaltninger vedrørende barnet eller den unge, som underretningen vedrører.

I interviewene med repræsentanter fra institutionerne i de otte kommuner giver flere faglige underrettere udtryk for, at de ikke i tilstrækkelig grad bliver orienteret om, hvilke skridt kommunen har taget i sager, hvor medarbejderne har underrettet om et barn eller en ung. Det kan betyde, at medarbejderne sender endnu en underretning om den samme problemstilling hos barnet, fordi de ikke oplever, at kommunen reagerer hurtigt nok, eller fordi de oplever ikke at blive hørt eller er uenige i den indsats, kommunen igangsætter. En medarbejder fra almenområdet i en af interviewkommunerne udtaler eksempelvis:

'Jeg (har) i hvert fald et billede af, at der går ufattelig lang tid, hvor jeg ikke aner noget som helst om, hvad der foregår i sagerne, og jeg kan også godt have et billede af, at der formentlig slet ingenting sker, for jeg bliver ikke informeret om, hvad der foregår. (...) Nogle gange laver vi en ny underretning, andre gange kontakter jeg sagsbehandleren for at høre, hvad der sker, men det er typisk skolen, der tager initiativet.'

En problemstilling for medarbejderne på institutionerne kan også være, at en underretning kan lægge pres på samarbejdet med barnets eller den unges forældre. Derfor er det vigtigt for medarbejderne at vide, om underretningen fører til noget og i så fald hvilket. I flere tilfælde peger medarbejdere på, at bekymringen for at miste kontakten til familien kan få betydning for, om medarbejderne underretter om det pågældende barn. En medarbejder vurderer eksempelvis:

'Altså, hvis vi er dybt uenige i forhold til en afgørelse omkring en familie, så render vi sådan set bare rundt og venter på den først givne lejlighed til at komme afsted med en ny (underretning). Det er det, vi har at spille med, og det er det, vi gør.'

På samme måde giver myndigheden udtryk for, at de oplever, at de faglige underrettere kan blive frustrerede over, at de ikke får en tilbagemelding, eller at der går for lang tid, inden der sker noget i sagen, hvilket kan få dem til at sende en ny underretning. De oplever blandt andet, at de faglige underrettere ønsker at få flere oplysninger om sagen, end de, ifølge sagsbehandlerne, har krav på. Det kan, ifølge sagsbehandlerne, også handle om, at der er nogle sagsprocesser, som tager tid, hvilket kan være svært for underretter at have tålmodighed med.

6.4 Netværksmøder

Både under interviewene og i besvarelserne af spørgeskemaundersøgelsen peger kommunerne på, at afholdelsen af netværksmøder har betydning for antallet og særligt kvaliteten af de underretninger, de modtager. Møderne anvendes af medarbejdere fra institutioner til dels at skabe et godt grundlag for det videre samarbejde med familien og de øvrige professionelle og dels til at få faglig sparring om bekymringerne og eventuelt om udarbejdelsen af underretninger. Det kan både resultere i, at der underrettes mindre,

da bekymringer bliver adresseret før, der er behov for at underrette, men kan også medføre flere underretninger, fordi behovet hos barnet eller familien afdækkes tidligere.

Netværksmøder er en samlet betegnelse for møder, hvor bekymringer i sager om børn eller unge belyses gennem en fælles dialog mellem netværket i sagen.

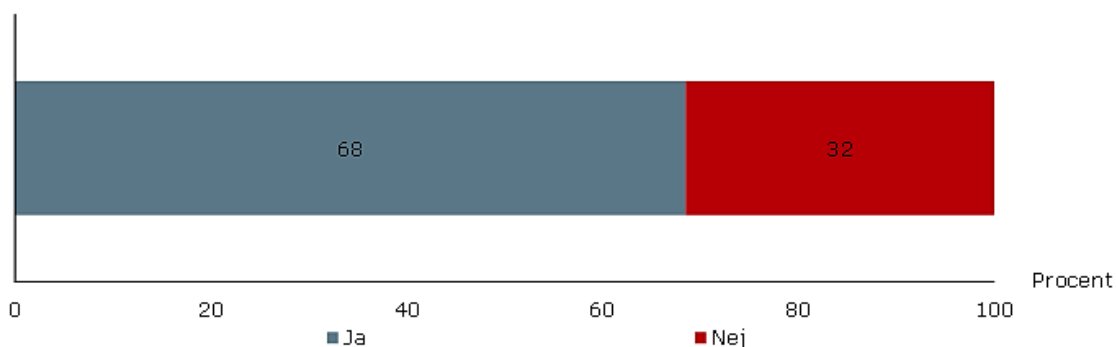
Ved netværksmøder deltager typisk familien til barnet eller den unge, de fagprofessionelle, der har tilknytning til barnet, eksempelvis lærere eller pædagoger og eventuelt kommunale sagsbehandlere. De afholdes oftest som et led i en forbyggende indsats.

Formålet er at samle netværket omkring barnet eller den unge for at tale om bekymringer og muligheder for at støtte familien.

Det fremgår af spørgeskemaundersøgelsen, at der i ca. 80 procent af kommunerne er praksis for, at sagsbehandlere deltager i forebyggende netværksmøder på skoler og institutioner, før en sag startes op.

To tredjedele af disse kommuner mener, at deltagelsen har en betydning for antallet af underretninger som kommunen modtager. En tredjedel mener ikke, at kommunens deltagelse har nogen indvirkning på, hvor mange underretninger, der kommer ind, se figur 6.3.

Figur 6.3 Har deltagelsen i netværksmøder betydning for antallet af underretninger i kommunen?

Note: Figuren er baseret på besvarelser fra 73 kommuner, der oplyser at de deltager i netværksmøder.

Der er en tendens til, at kommunerne mener, at netværksmøderne kan være med til at forhindre, at bekymringer bliver til underretninger og på den måde holde antallet af underretninger nede. Det handler primært om, at møderne har et forebyggende sigte i

og med, at der lægges vægt på at afdække muligheder for forebyggende indsatser, herunder råd og vejledning til familierne. To kommuner skriver eksempelvis:

'Det er muligt at løse nogle forhold ude i det forebyggende felt og dermed bevare bekymringen på et råd og vejledningsniveau.'

'En del af udfordringerne tages i opløbet i forbindelse med netværksmøder og ender dermed ikke som en underretning i Familierådgivningen.'

I en af interviewkommunerne arbejder skoler og SFO'er med en procedure for interne netværksmøder, før myndigheden inddrages i sagen. Institutionerne forsøger selv at arbejde med forebyggende tiltag og underretter først, når de mener, at de ikke kan komme videre.

Enkelte kommuner mener, på tværs af interview og spørgeskemaundersøgelsen, at netværksmøderne kan være medvirkende til, at kommunen modtager flere underretninger, da medarbejderne på institutionerne bliver opmærksomme på, at de skal underrette om bekymringer, som de ikke ellers ville have gjort, fordi de har mulighed for at have en dialog med sagsbehandlere. I et interview beskriver en skole, at der afholdes forebyggende møder, hvor medarbejderne kan få vendt en bekymring, før der eventuelt sendes en underretning. Skolen oplever, at møderne har en betydning for antallet af underretninger, da de bliver opfordret til at sende underretninger tidligere, end de selv ville have gjort.

Den faglige sparring, der er tilgængelig ved møderne, er desuden med til at kvalificere beslutningen om, hvorvidt der skal underrettes. En kommune skriver eksempelvis i besvarelsen af spørgeskemaet:

'Det betyder, at underretningerne bliver mere skarpe, og at vi undgår underretninger på børn, der ikke er i målgruppen.'

Sparringen kan også have betydning for kvaliteten af de skriftlige underretninger, som en kommune beskriver:

'De sager, hvor der har været et netværksmøde, er underretninger mere kvalificerede og underbyggede, og det er tydeligt, hvad man i primærsektoren har forsøgt med inden underretning.'

En af interviewkommunerne beskriver ligeledes, at de oplever, at netværksmøderne er med til at højne kvaliteten af underretningerne, de modtager. Medarbejderne mener dog ikke, at antallet af underretninger påvirkes af møderne.

6.4.1 Netværksmøders betydning for antal underretninger

Vi har undersøgt, om der er en statistisk sammenhæng mellem antallet af underretninger, og hvorvidt kommunen angiver, at de benytter sig af netværksmøder. Det er undersøgt ved brug af en statistisk uafhængighedstest, hvorvidt promillen af underretninger fordeler sig tilfældigt blandt kommunerne, hvad angår anvendelse af netværksmøder, eller om det synes at påvirke promillen af underretninger i kommunen enten forøgende eller formindskende, se bilag 4. Underretningspromillen udregnes som antallet af underretninger pr. 1000 børn i kommunen.

På baggrund af vores data viser analysen, at der ikke er signifikant sammenhæng mellem brugen af netværksmøder og underretningspromillen. Netværksmøder har dermed, ifølge vores data, ikke betydning for, hvor mange underretninger, kommunen har registreret at have modtaget.

6.5 Sammenfatning

Det har ikke været muligt på baggrund af data at konkludere, hvorvidt organiseringen af modtagelse af underretninger har betydning for antallet af underretninger.

Det er heller ikke muligt at drage en entydig konklusion om fremskudte/forebyggende sagsbehandleres betydning for antallet af underretninger. Der er relativ stor enighed blandt kommunerne om, at de har en betydning, men ikke om hvilken. Derimod er der stor enighed blandt kommunerne om, at brugen af fremskudte/forebyggende sagsbehandlere bidrager til at forbedre kvaliteten af underretninger.

Kommunernes tilbagemelding til faglig underretter vurderes at kunne have en betydning for antallet af underretninger. Hvis den faglige underretter ikke oplever, at kommunen reagerer på en underretning, kan det betyde, at underretteren sender endnu en underretning for at sætte gang i sagen. På den anden side oplever myndigheden, at den faglige underretter ønsker en orientering om, hvad der gøres i sagen, som ligger ud over, hvad myndigheden rent lovmæssigt har mulighed for at give.

Netværksmøder derimod har ikke umiddelbart en entydig betydning for antallet af underretninger. Nogle kommuner mener, at netværksmøder kan medføre flere underretninger, mens andre kommuner mener, at det medfører færre underretninger. Der er dog generel enighed om, at netværksmøder øger kvaliteten af de underretninger, der indsendes.

7 Undersøgelsens baggrund og metode

Fokus for undersøgelsen er at belyse og redegøre for årsagerne til, at der er forskel i antallet af underretninger i landets kommuner.

Undersøgelsen er af deskriptiv karakter. Det indebærer, at vi afgrænser os fra at identificere kausalsammenhænge mellem forholdene i kommunerne og antallet af underretninger, ligesom vi ikke beskæftiger os med, hvorvidt der er en sammenhæng mellem antallet af underretninger og kvaliteten af myndighedsarbejdet.

Undersøgelsen er baseret på interviews i otte kommuner med henholdsvis sagsbehandlere og repræsentanter fra institutioner og foranstaltningstilbud, data fra underretningsstatistikken og en landsdækkende spørgeskemaundersøgelse blandt repræsentanter fra kommunerne. De kvalitative og kvantitative datakilder bidrager til forskellige former for viden således, at der både skabes en viden, der er generaliserbar og på andre områder en dybdegående forståelse for området.

Underretningsstatistikken, som danner udgangspunkt for undersøgelsen, er fra 2014, mens interviewene og spørgeskemaundersøgelsen er gennemført i 2016. Da der kan være sket ændringer på området og i kommunernes praksis siden 2014, er det vigtigt at være opmærksom på, at undersøgelsen anvender data indsamlet i 2016 til at forklare data fra 2014. Da underretningsstatistikken udkommer med et års forsinkelse, har det ikke været muligt at undgå denne forskydning af dataindsamling. Tallene for 2015 er nyligt blevet valideret og viser, som beskrevet i kapitel 3, en stor forskel mellem de to år, men at der samlet set stadig er forskel på antallet af underretninger i de enkelte kommuner.

7.1 Data fra underretningsstatistikken

Vi har valgt at beskrive det socioøkonomiske indeks og validiteten af data i underretningsstatistikken i særskilte kapitler af rapporten, da begge forhold indgår som en del af forklaringen på forskellene i antallet af underretninger. Derfor vil vi kun kort berøre dette i metodeafsnittet.

Vi har anvendt data på antallet af underretninger fordelt på kommuner samt oplysninger om, hvilke børn der underrettes om på CPR-niveau.

Blandt andet er der til undersøgelsens afsnit om karakteren af en underretning anvendt en analyse af det gennemsnitlige antal underretninger pr. barn, der er underrettet om. Det samme gælder for afsnittet om betydningen af socioøkonomiske faktorer, hvor data fra 2014 er sammenholdt med 2015-data.

Når vi i undersøgelsen ser på udviklingen fra 2014 til 2015, anvendes endvidere data fra årsstatistikken 2015. I kapitlet angående socioøkonomiske faktorer fremgår, at der er stor forskel på indberetningerne fra de to år. Denne undersøgelse forholder sig ikke til, hvad årsagen er til forskellen mellem de to år, da data fra 2015 blev valideret efter dataindsamlingen i kommunerne.

7.2 Interviews med sagsbehandlere og medarbejdere fra institutioner og foranstaltningstilbud

Med afsæt i data fra underretningsstatistikken har vi udpeget otte kommuner til at deltage i interviews. Kommunerne er udvalgt således, at vi får belyst forholdene i kommuner, der placerer sig i yderpunkterne af skalaen, for på den måde at forsøge at belyse variationen blandt landets kommuner. Der er ikke tale om et repræsentativt udsnit af kommuner. Formålet er at identificere potentielle forklaringer på variationer i antallet af underretninger i kommunerne. Ved at vælge de kommuner, der ligger længst væk fra det forventede, øges sandsynligheden for, at flest mulige årsager til henholdsvis høje og lave indberetninger er repræsenteret i de kommuner, der udvælges.

Ved udvælgelsen er der foretaget en regressionsanalyse af antal underretninger i forhold til antal børn i kommunerne med henblik på at lave en residualanalyse fra den forventede fordeling, når man tager kommunens placering i det socioøkonomiske indeks i betragtning. På den måde har vi identificeret de kommuner, der har henholdsvis flest og færrest underretninger i forhold til, hvad man kunne forvente på baggrund af en række socioøkonomiske faktorer. Der fremgår en mere udførlig beskrivelse af de gennemførte analyser i kapitel 2 om det socioøkonomiske indeks.

To kommuner, der ellers placerer sig langt fra det forventede omfang af underretninger, er fravalgt, da der er tale om kommuner med få borgere. De otte interviewkommuner er:

- Halsnæs Kommune
- Hørsholm Kommune
- Kolding Kommune
- Lemvig Kommune
- Morsø Kommune
- Randers Kommune
- Tårnby Kommune
- Vesthimmerland Kommune

I hver af de otte kommuner er der dels lavet interviews med to eller flere sagsbehandlere, der arbejder med underretningerne i kommunen og dels interviews med fire til seks ledere og medarbejdere fra blandt andet sundhedsplejen, daginstitutioner, skoler og SFO'er. Der er i alt foretaget 16 interviews.

Interviewene har til formål at belyse forhold, der, i det daglige arbejde med underretninger om børn og unge, kan have indvirkning på antallet af underretninger kommunen modtager.

Kommunerne blev bedt om at udpege de relevante medarbejdere til at deltage i interviewene, med udgangspunkt i et forslag til sammensætningen af interviewgrupperne og en introduktion til formålet med undersøgelsen og med interviewene. Vi vurderer, at kommunerne har de bedste forudsætninger for at pege på de medarbejdere, der har den viden som efterspørges ved interviewene. Af samme grund varierer sammensætningen af gruppen af medarbejdere både ved interviewene med sagsbehandlere og repræsentanter fra institutioner.

Interviewene med sagsbehandlerne har fokus på sagsgange, organisering og arbejdet med forebyggende tilbud foruden samarbejdet med institutionerne, både det formaliserede og den løbende dialog. Interviewene med ledere og medarbejdere fra institutioner har ligeledes fokus på sagsgangene ved en underretning og på samarbejdet med fremskudte/forebyggende sagsbehandlere og sagsbehandlere i kommunen.

Interviewene er gennemført som semistrukturerede interviews. Det vil sige, at vi under interviewene har taget udgangspunkt i interviewguides, hvoraf der fremgår nogle temaer og spørgsmål, som skulle belyses, men at vi har forholdt os åbent til, at strukturen for interviewet kunne afvige fra interviewguiden, samt at der kunne blive bragt nye temaer op under interviewet.

Interviewene er blevet optaget, og der er taget fyldige noter undervejs som efterfølgende er anvendt i analysen. Interviewene er gennemført i perioden august - september 2016.

7.3 Spørgeskemaundersøgelsen

Formålet med spørgeskemaundersøgelsen er at belyse kommunernes organisering af arbejdet med underretninger, herunder:

- hvordan kommunen modtager underretninger,
- hvilke opgaver medarbejderne, der modtager underretningerne, varetager i forbindelse med modtagelsen,
- anvendelsen af fremskudte eller forebyggende sagsbehandlere og
- retningslinjer for vurdering af bekymringsgrad og for udformningen af underretninger på tværs af myndighed og almenområdet

Kommunerne bliver desuden bedt om at forholde sig til, hvorvidt de mener, at forholdene i kommunen har en indvirkning på antallet og kvaliteten af underretningerne.

Spørgeskemaet er sendt ud til alle landets kommuner, adresseret til de kontaktpersoner der er angivet i forbindelse med kommunernes indberetning til

Underrettelsesstatistikken. I de tilfælde, hvor det ikke har været muligt at sende spørgeskemaet til vedkommende, har vi kontaktet kommunen og fået oplyst en alternativ kontaktperson.

Vi har i alt modtaget 88 ud af de mulige 96 besvarelser. Det svarer til en svarprocent på 92. To kommuner har oplyst, at de indgår i et forpligtende samarbejde på området med en anden kommune, hvorfor de 88 besvarelser reelt omfatter 90 kommuner.

Spørgeskemaundersøgelsen er gennemført fra slutningen af september til slut oktober 2016. Inden udsendelsen af spørgeskemaet blev det testet af to kommuner.

Ankestyrelsens undersøgelse af

Kommunale forskelle i antallet af underretninger

December 2016

BILAG

Titel Kommunale forskelle i antallet af underretninger_Bilag

Udgiver Ankestyrelsen, December 2016

ISBN nr

Layout Identitet & Design AS

Kontakt Ankestyrelsen

Teglholmegade 3, 2450 København SV

Telefon 33 41 12 00

Hjemmeside www.ast.dk

E-mail ast@ast.dk

Bilag 1 Residualer, 2014

Table 1 Residualer mellem forudsagte værdier og faktiske værdier, Ankestyrelsens Underretningsstatistik 2014

Kommune	Residual
Samsø	-37,97
Ballerup	-35,15
Tårnby	-28,29
Hørsholm	-27,86
Morsø	-27,75
Fanø	-26,50
Lemvig	-25,59
Lejre	-24,74
Brøndby	-24,67
Hedensted	-24,22
Vejle	-17,45
Frederikshavn	-17,05
Syddjurs	-16,57
Sønderborg	-15,82
Greve	-15,74
Glostrup	-15,66
Kerteminde	-14,80
Gentofte	-14,37
Tønder	-14,30
Fredensborg	-14,26
Assens	-13,75
Rudersdal	-13,40
Haderslev	-13,24
Skive	-12,01

KOMMUNALE FORSKELLE I ANTALLET AF UNDERRETNINGER

48

Fredericia	-11,44
Frederiksberg	-11,26
Høje-Taastrup	-11,03
Vallensbæk	-10,90
Ishøj	-10,61
Helsingør	-10,34
Struer	-9,91
Stevns	-8,92
Holstebro	-8,63
Ærø	-7,99
Middelfart	-7,18
Aarhus	-7,06
Ringkøbing-Skjern	-7,04
Sorø	-6,70
Ikast-Brande	-6,60
Rødovre	-6,04
Albertslund	-4,43
Jammerbugt	-4,43
Roskilde	-3,59
Skanderborg	-3,19
Herning	-1,98
Brønderslev	-1,65
Furesø	-0,65
Dragør	-0,29
Solrød	-0,17
Viborg	0,16
Herlev	0,22
Frederikssund	0,34
Faxe	0,83

KOMMUNALE FORSKELLE I ANTALLET AF UNDERRETNINGER

49

Egedal	1,12
Langeland	1,29
Thisted	1,89
Odder	2,64
Horsens	2,71
Odsherred	3,25
Aabenraa	3,67
Lyngby-Taarbæk	3,85
Nordfyns	3,94
Bornholm	4,62
Gladsaxe	5,18
Svendborg	5,41
Vejen	6,44
Slagelse	7,17
Billund	7,88
Hjørring	8,26
Hvidovre	8,74
Nyborg	8,95
København	10,42
Odense	10,45
Lolland	11,13
Holbæk	11,41
Norddjurs	11,60
Varde	11,72
Hillerød	11,81
Rebild	12,65
Favrskov	12,78
Køge	13,31
Vordingborg	13,81

KOMMUNALE FORSKELLE I ANTALLET AF UNDERRETNINGER

50

Guldborgsund	14,05
Aalborg	16,26
Mariagerfjord	16,55
Gribskov	16,67
Silkeborg	16,84
Faaborg-Midtfyn	22,34
Esbjerg	24,84
Næstved	25,35
Allerød	25,96
Kalundborg	26,22
Ringsted	28,16
Randers	35,03
Læsø	36,01
Kolding	36,91
Halsnæs	37,59
<u>Vesthimmerlands</u>	<u>54,79</u>

Bilag 2 Residualer, 2015

Table 1 Residualer mellem forudsagte værdier og faktiske værdier, Ankestyrelsens Underretningsstatistik 2015

Kommune	Residualer
Læsø Kommune	-60,25
Ballerup Kommune	-57,52
Brøndby Kommune	-42,58
Hørsholm Kommune	-34,95
Morsø Kommune	-31,71
Vallensbæk Kommune	-31,40
Kerteminde Kommune	-31,05
Struer Kommune	-30,19
Sønderborg Kommune	-29,77
Frederikshavn Kommune	-29,73
Skive Kommune	-28,82
Vejle Kommune	-28,28
Greve Kommune	-26,82
Fredensborg Kommune	-26,65
Lejre Kommune	-26,11
Ishøj Kommune	-26,06
Samsø Kommune	-25,91
Hedensted Kommune	-25,09
Fanø Kommune	-24,90
Høje-Taastrup Kommune	-24,12
Rødovre Kommune	-23,05
Gentofte Kommune	-22,28
Rudersdal Kommune	-22,21
Frederiksberg Kommune	-21,90

KOMMUNALE FORSKELLE I ANTALLET AF UNDERRETNINGER

52

Syddjurs Kommune	-21,40
Haderslev Kommune	-16,61
Herlev Kommune	-14,67
Glostrup Kommune	-14,29
Helsingør Kommune	-13,91
Middelfart Kommune	-11,24
Roskilde Kommune	-10,92
Jammerbugt Kommune	-10,35
Aarhus Kommune	-10,11
Sorø Kommune	-10,04
Holstebro Kommune	-9,39
Skanderborg Kommune	-8,78
Tårnby Kommune	-8,76
Lemvig Kommune	-8,13
Furesø Kommune	-8,07
Tønder Kommune	-7,69
Albertslund Kommune	-7,25
Solrød Kommune	-6,59
Lyngby-Taarbæk Kommune	-4,76
Ikast-Brande Kommune	-4,47
Egedal Kommune	-4,10
Odense Kommune	-3,24
Assens Kommune	-2,75
Gladsaxe Kommune	-2,45
Fredericia Kommune	-1,38
Langeland Kommune	-1,29
Viborg Kommune	0,10
Brønderslev Kommune	0,78
Aabenraa Kommune	1,00

Bornholms Kommune	1,26
Ringkøbing-Skjern Kommune	1,51
Hillerød Kommune	1,96
Slagelse Kommune	2,85
Københavns Kommune	3,30
Nordfyns Kommune	3,65
Vejen Kommune	3,68
Rebild Kommune	3,84
Stevns Kommune	4,39
Faxe Kommune	6,15
Odder Kommune	6,55
Favrskov Kommune	7,32
Frederikssund Kommune	8,60
Nyborg Kommune	9,60
Svendborg Kommune	10,09
Horsens Kommune	11,01
Thisted Kommune	11,04
Hvidovre Kommune	11,71
Hjørring Kommune	11,87
Dragør Kommune	12,14
Herning Kommune	12,21
Odsherred Kommune	14,39
Silkeborg Kommune	15,58
Mariagerfjord Kommune	16,47
Billund Kommune	16,69
Varde Kommune	17,18
Kalundborg Kommune	17,67
Esbjerg Kommune	19,39
Ærø Kommune	20,05

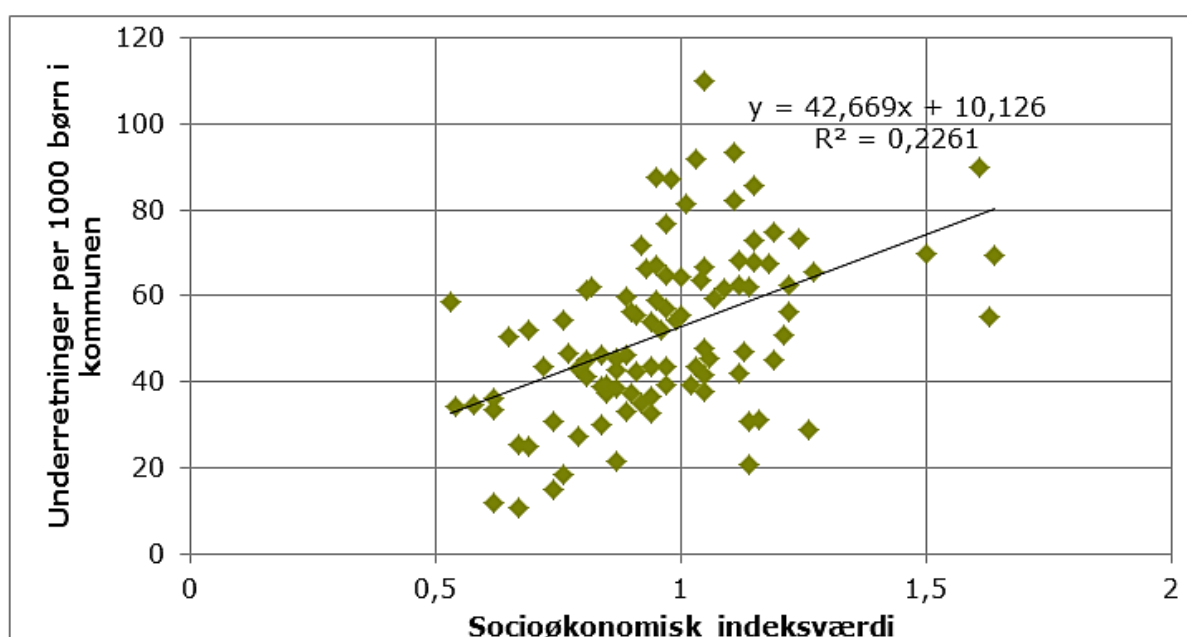
KOMMUNALE FORSKELLE I ANTALLET AF UNDERRETNINGER

54

Næstved Kommune	24,44
Faaborg-Midtfyn Kommune	25,05
Vordingborg Kommune	26,18
Ringsted Kommune	27,78
Køge Kommune	29,79
Aalborg Kommune	31,83
Halsnæs Kommune	33,48
Randers Kommune	39,93
Norddjurs Kommune	40,24
Guldborgsund Kommune	40,98
Gribskov Kommune	42,31
Holbæk Kommune	46,98
Kolding Kommune	48,95
Allerød Kommune	50,28
Lolland Kommune	80,07
<u>Vesthimmerlands Kommune</u>	<u>81,71</u>

Bilag 3 Analyser af socioøkonomiske faktoreres betydning for antallet af underretninger

Figur 7.1 Regressionsanalyse, antal underretninger pr. 1000 børn i kommunen ift. kommunens placering i socioøkonomisk indeks, 2014

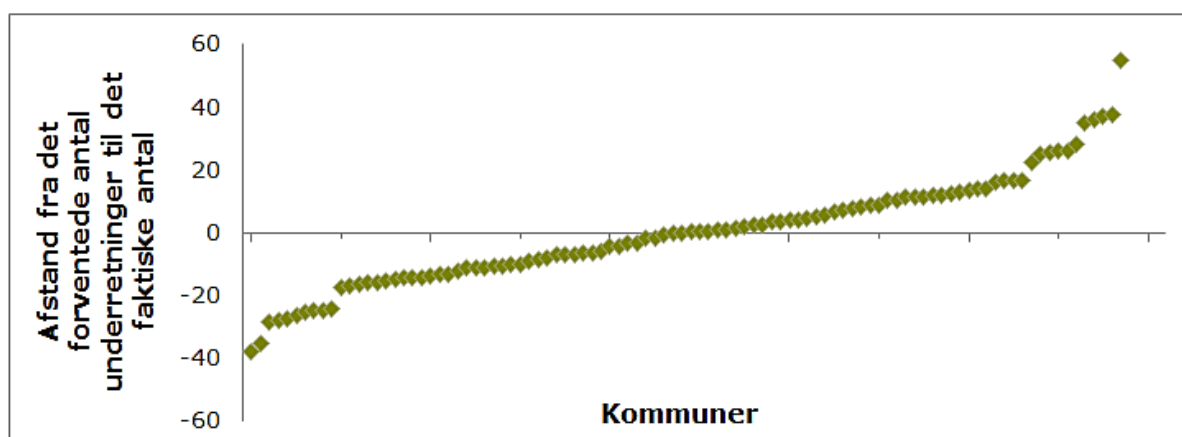
Tabel 7.1 Signifikans for regression

	Koefficienter	Standardfejl	T-test	P-værdi
Skæring	10,13	8,00	1,27	0,21
Socioøkonomisk indeks	42,67	8,06	5,30	0,000

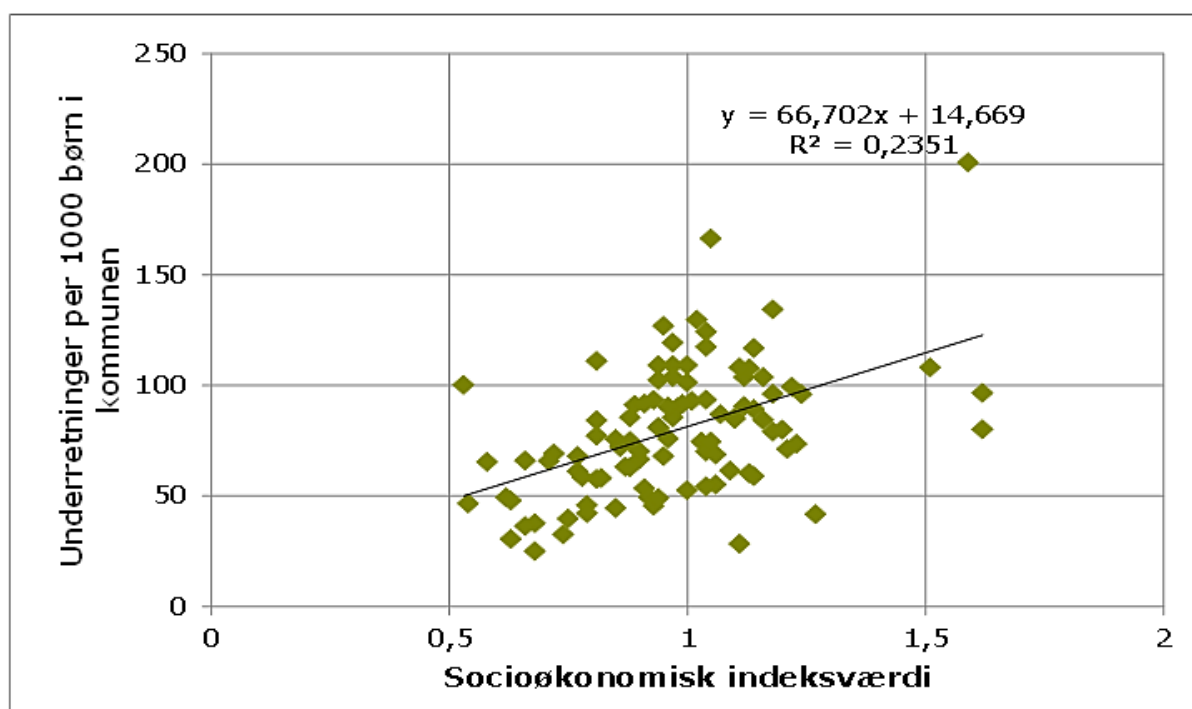
Tabel 7.2 Regressionsstatistik

Multipel R	0,48
R-kvadreret	0,23
Justeret R-kvadreret	0,22
Standardfejl	17,18
Observationer	98

Figur 7.2 Residualer, antal underretninger pr. barn i kommunen ift. det forudsagte antal, 2014

Figur 7.3 Regressionsanalyse, antal underretninger pr. 1000 børn i kommunen ift. kommunens placering i socioøkonomisk indeks, 2015

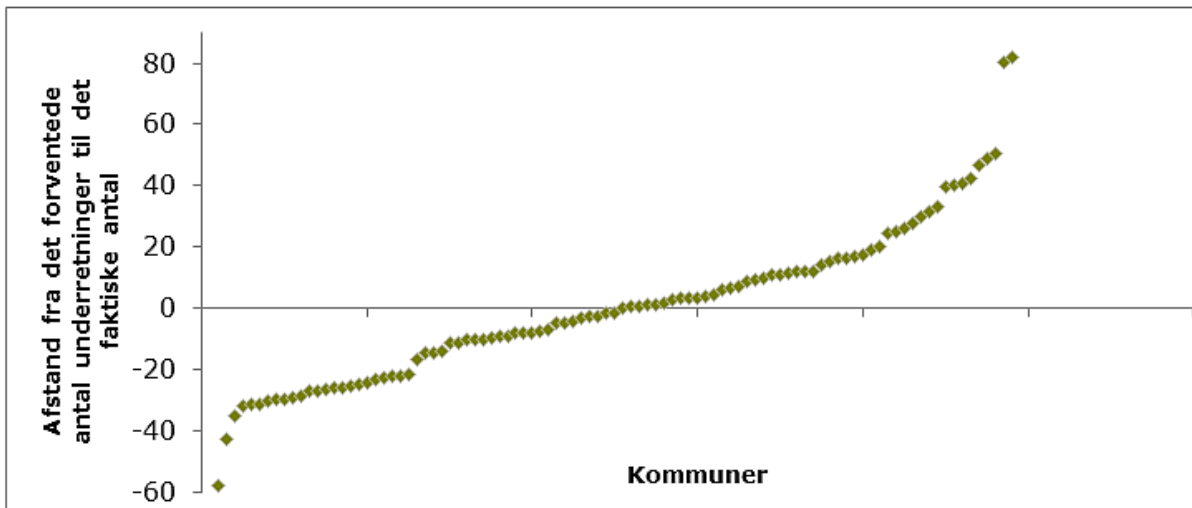
Tabel 7.3 Signifikans, sandsynlighed for, at der er sammenhæng mellem socioøkonomisk indeks og antal underretninger

	Koefficienter	Standardfejl	t-stat	P-værdi
Skæring	14,67	12,2104	1,2013	0,2326
Socioøkonomisk indeks	66,70	12,2785	5,4324	0,0000

Tabel 7.4 Regressionsstatistik

Multipel R	0,48489771
R-kvadreret	0,235125789
Justeret R-kvadreret	0,227158349
Standardfejl	25,68880746
Observationer	98

Figur 7.4 Residualer, antal underretninger pr. barn i kommunen ift. det forventede antal, 2015

Bilag 4 Analyser af organiserings betydning for antallet af underretninger

Tabel 1 Betydning af netværksmøder for antallet af underretninger

Netværksmøder observeret				
Promille underretninger	Ja	Nej	Ved ikke	TOTAL
0-9	2	0	0	2
10-19	2	0	0	2
20-29	3	2	1	6
30-39	13	3	0	16
40-49	14	4	0	18
50-59	13	0	1	14
60-69	16	1	0	17
70-79	5	0	0	5
80-89	4	0	2	6
90 -	1	1	0	2
TOTAL	73	11	4	88
Netværksmøder, forventet ved uafhængighed				
Promille underretninger	Ja	Nej	Ved ikke	Total
0-9	2	0	0	2
10-19	2	0	0	2
20-29	5	1	0	6
30-39	13	2	1	16
40-49	15	2	1	18
50-59	12	2	1	14
60-69	14	2	1	17
70-79	4	1	0	5
80-89	5	1	0	6
90 -	2	0	0	2
Total	73	11	4	88
Chi²-test= 0,0568				

Tabel 2 Betydning af modtageenhed for antallet af underretninger

Modtageenhed, Observeret					
Promille underretninger	Ja	Nej	Andet	modtages forskelligt	TOTAL
0-9	1	0	0	1	2
10-19	2	0	0	0	2
20-29	6	0	0	0	6
30-39	14	1	1	0	16
40-49	15	1	0	2	18
50-59	9	2	0	3	14
60-69	12	1	0	4	17
70-79	2	0	0	3	5
80-89	5	0	0	1	6
90 -	2	0	0	0	2
TOTAL	68	5	1	14	88
Modtageenhed, forventet ved uafhængighed					
Promille underretninger	Ja	Nej	andet	modtages forskelligt	TOTAL
0-9	2	0	0	0	2
10-19	2	0	0	0	2
20-29	5	0	0	1	6
30-39	12	1	0	3	16
40-49	14	1	0	3	18
50-59	11	1	0	2	14
60-69	13	1	0	3	17
70-79	4	0	0	1	5
80-89	5	0	0	1	6
90 -	2	0	0	0	2
TOTAL	68	5	1	14	88
Chi²-test= 0,685311					

Table 3 Betydning af fælles værktøj for antallet af underretninger

Fælles værktøj, observeret i data			
Promille underretninger	Ja	Nej	Total
0-9	0	2	2
10-19	2	0	2
20-29	2	4	6
30-39	11	5	16
40-49	11	7	18
50-59	7	7	14
60-69	10	7	17
70-79	2	3	5
80-89	4	2	6
90 -	2	0	2
Total	51	37	88
Fælles værktøj, forventet ved uafhængighed			
Promille underretninger	Ja	Nej	TOTAL
0-9	1	1	2
10-19	1	1	2
20-29	3	3	6
30-39	9	7	16
40-49	10	8	18
50-59	8	6	14
60-69	10	7	17
70-79	3	2	5
80-89	3	3	6
90 -	1	1	2
TOTAL	51	37	88
Chi2-test= 0,418353975			

Table 4 Betydning af fælles retningslinjer for antallet af underretninger

Retningslinjer observeret			
Promille underretninger	Ja	Nej	TOTAL
0-9	2	0	2
10-19	2	0	2
20-29	4	2	6
30-39	13	3	16
40-49	14	4	18
50-59	10	4	14
60-69	13	4	17
70-79	4	1	5
80-89	6	0	6
90 -	1	1	2
Total	69	19	88
Retningslinjer, forventet ved uafhængighed			
Promille underretninger	Ja	Nej	TOTAL
0-9	2	0	2
10-19	2	0	2
20-29	5	1	6
30-39	13	3	16
40-49	14	4	18
50-59	11	3	14
60-69	13	4	17
70-79	4	1	5
80-89	5	1	6
90 -	2	0	2
Total	69	19	88
Chi2-test= 0,857635			